

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

СУБОТА, 23 жовтня 2004 року

№ 199 (3449)

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

На початку ранкового засідання парламентарії привітали з днем народження Бориса Олійника.

Припущення неправомірні і некоректні

Ранкове засідання 22 жовтня

Будь-які припущення щодо нелегітимності результатів роботи парламенту є завідомо неправомірними і юридично некоректними, наголосив на сесії голова Комітету Верховної Ради з питань правової політики Василь Онопенко. Неучасть певної частини депутатського корпусу в пленарних засіданнях не становить загрози легітимності прийнятих парламентом рішень, про що заявив народний депутат Степан Гавриш. Верховна Рада правомірна приймати рішення за умови присутності на її засіданнях на момент голосування тієї кількості депутатів, яка необхідна для прийняття рішень, запевнив голова профільного комітету.

(Закінчення на 2-й стор.).

ДО УВАГИ УРЯДУ

Нехороші «жарти» «Львівобленерго»

Відділ корпоративних зв'язків «Львівобленерго» попередив керівників Львівської залізниці про те, що через заборгованість — 850 тисяч гривень — енергетики мають намір вимкнути струм на головному та приміському вокзалах, в депо «Львів—Захід» та інших об'єктах. Насправді ніякого боргу не було. І той само відділ за кілька годин повідомив, що... кошти надійшли.

Начальник Львівської залізниці Богдан Піх повідомив власному кореспонденту «ГУ» у Львові, що ніхто не розраховується у великих обсягах наперед, а лише після того, як використали електроенергію. Залізниця боргів не має. А видається, наче «Львівобленерго» у будь-який спосіб намагається зібрати якомога більше коштів. Адже зрозуміло, що залишати залізницю без електроенергії неможливо, оскільки це загрожує катастрофою. Якщо так станеться, то гальма не спрацюють і локомотив може зіткнутися з потягом, що перевозить цистерни, приміром, з газом чи соляркою. Такий вибух спроможний знести не лише Львів, а й пів-Європи...

«Корпоративні взаємини» з'ясовано, проте тривога залишається, **повідомляє наш власний кореспондент Оксана ТЕЛЕНЧІ.**

КАРТИННА ГАЛЕРЕЯ

Борис Кустодієв (1878—1927 рр.).

Матрос і мила (1920 р.)

Таки вдарили автобаном по бездоріжжю

Як було три місяці тому

Спокуса промчатися найкоротшим автошляхом до моря була великою і мотивованою. Тільки і говорили про перший у країні автобан Київ—Одеса, який оптимісти обіцяли здати в експлуатацію до Дня незалежності.

Не вийшло. На початку червня їхали до Умані повільніше, ніж предки на перепряжних. На автотрасі від Жашкова, як кажуть, і кінь не валявся — тривали грандіозні роботи. Небаченими досі темпами зводилися трубопроводи, мости, прокладалися комунікації. Пропускна спроможність переритої, перегородженої, непоказного вигляду автотраси зменшилася з 10—12 тисяч машин на добу до... І коли назвали інший термін здачі (травень 2005-го), песимісти з числа потенційних водіїв і пасажирів були розчаровані. Ще б пак: будівництво року, в якому брало участь сім країн, а сам глава української держави взяв його як знаковий проект під свій контроль, загрожувало стати довгобудом. І це за таких темпів і скупчення техніки (близько 2000 одиниць)...

(Закінчення на 3-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ФОТОРЕПОРТАЖ

Лукашенку загрожує ізоляція

Голова ПАРЄ Пітер Шидер закликав «усі держави, що є членами РЄ і спостерігачами при Раді Європі, сприяти встановленню демократії у Білорусі», запровадивши санкції проти правлячого режиму та співпрацюючи з громадянським суспільством. Він наголосив: арешти опозиціонерів «ясно показують, що вибори 17 жовтня, які були серйозно затьмарені невідповідністю міжнародним зобов'язанням в галузі демократичних виборів, а також незаконний референдум лише віддалили Білорусь від європейських норм».

А напередодні президент Сполучених Штатів Джордж Буш підписав «Акт про демократію в Білорусі за 2004 рік». Відтепер уряду США заборонено надавати уряду Білорусі якісь позики, кредитні гарантії, страхові виплати, фінансування і будь-яке інше фінансове сприяння, якщо воно не стосується гуманітарної сфери. Представникам США в міжнародних організаціях, зокрема в МВФ та Світовому банку, пропоновано голосувати проти будь-якого сприяння Білорусі по лінії цих організацій.

У НОМЕР

У Криму буде свій «Авіньйон»

Театр імені Чехова в Ялті плановано відродити до кінця 2005-го. У реалізації проекту відновлення беруть участь україно-російська міжпарламентська комісія, Спілка театральних діячів РФ і ялтинська міська влада. Голова СТД РФ Олександр Калягін пообіцяв, що його організація візьме на себе «все творче наповнення відродження театру», який назавжди ввійшов в історію російської культури. У 1997 році було прийнято рішення про його капітальний ремонт, але і дотепер театр стоїть в руїнах.

О. Калягін сподівається, що після завершення реконструкції через деякий час театр стане «кримським Авіньйоном», на сцені якого виступатимуть не тільки місцеві зірки, а й гості з близького і далекого зарубіжжя».

«Театр був болем усіх ялтинців: з 1996 року він не експлуатувався, і було зрозуміло, що своїм бюджетом ми його відновити не зуміємо. Сьогодні наша мрія починає втілюватися в життя», — висловив свою думку міський голова Ялти Сергій Брайко, **повідомляє «Інтерфакс-Україна».**

Смерть у горах

Троє студентів Донецького інституту турбізнесу загинули на Ялтинській яйлі. Ще дев'ятьох туристів разом з керівником групи рятувальники загону МНС знайшли в горах легко вдягненими, вкрай виснаженими, з обмороженими руками й ногами, хоча в багатьох із них були сірники й мобільні телефони. Постраждалих відправлено на лікування до Бахчисарая. Керівник групи дає свідчення в Ялтинській прокуратурі, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор ХОМЕНКО.**

Я ВАМ ПИШУ

Кращий за ліки

Газету «Голос України» передплачую давно. Із задоволенням читаю цікаві матеріали в рубриках «Суспільство», «Сім'я», «Політика», та все ж улюбленою є сторінка «Курінь». Скажу відверто, на мене вона діє ефективніше за лікування.

Знання не завжди страхують від поганих вчинків, навіть у старості, а «Курінь» вдало підмічає та висміює всі наші недоліки. Щиро дякую за те, що ви є!

М. ВОЛОШИНА.

Радомишль Житомирської області.

Додаток до постанови Центральної виборчої комісії від 28 вересня 2004 року № 712

Роз'яснення Центральної виборчої комісії щодо заборони надання виборцям грошей чи безоплатно або на пільгових умовах товарів, послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерей у період проведення виборів Президента України 31 жовтня 2004 року

Центральна виборча комісія як постійно діючий колегіальний державний орган, який відповідно до своїх повноважень забезпечує дотримання передбачених Конституцією України та Законом України «Про вибори Президента України» принципів і засад виборчих процедур, передбачених цим Законом, звертається до всіх суб'єктів виборчого процесу з роз'ясненням вимог частини шостої статті 64 Закону України «Про вибори Президента України» щодо заборони надання виборцям грошей чи безоплатно або на пільгових умовах товарів, послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерей у період проведення виборів Президента України 31 жовтня 2004 року.

Центральна виборча комісія роз'яснює, що у разі встановлення судом фактів надання виборцям грошей чи безоплатно або на пільгових умовах товарів, послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерей, що супроводжуються закликами, пропозиціями голосувати чи не голосувати за певного кандидата на пост Президента України або згадуванням його імені, вважається підкупом виборців або членів виборчих комісій кандидатом на пост Президента України, його довіреною особою, посадовою особою партії, яка висунула кандидата на пост Президента України, а також на прохання кандидата або за дорученням кандидата або партії, яка його висунула, — іншою особою, і тягне за собою оголошення попередження кандидату на пост Президента України. Рішення Центральної виборчої комісії про оголошення попередження кандидату на пост Президента України чи партії оприлюднюється в державних засобах масової інформації.

Крім цього, Кримінальним кодексом України передбачена кримінальна відповідальність за перешкоджання насильством, обманом, погрозами, підкупом або іншим чином вільному здійсненню громадянином права обирати і бути обраним Президентом України, порушення таємниці голосування під час проведення виборів та за неправомірне використання виборчих бюлетенів, підлог виборчих документів або неправильний підрахунок голосів чи неправильне оголошення результатів виборів.

Особи, винні в порушенні законодавства про вибори Президента України, підлягають кримінальній, адміністративній та іншій відповідальності в порядку, передбаченому законодавством України.

Секретар Центральної виборчої комісії В. ЗАВАЛЕВСЬКА.

Сьогодні в Києві о 13 годині біля Центрвиборчкому відбудеться акція «Сила народу проти брехні та фальсифікації»

Реальне підгрунтя життя і розвитку

Фінансові проблеми місцевого самоврядування

Володимир ЛИТВИН, Голова Верховної Ради України

Фінансові питання особливо гострі та незмінно актуальні в будь-якому суспільстві, а тим більше — за ринкових умов, де єдиним дефіцитом і невщухаючою потребою є «всезагальний еквівалент», тобто гроші.

Відтак найболючішою проблемою функціонування регіональної влади було і залишається фінансове забезпечення діяльності органів місцевого самоврядування. Це постійно враховується у світовій практиці і знаходить відображення у законодавстві всіх країн та міжнародних документах. «Місцева влада має право, в рамках національної економічної політики, на свої власні адекватні фінансові ресурси, якими вона може вільно розпоряджатися в межах своїх повноважень», — проголошено у Європейській хартії місцевого самоврядування.

Конституція України відповідно до загальновизнаних світових традицій також гарантує місцевому самоврядуванню самостійність. У Верховній Раді не припиняється робота з удосконалення законодавчої основи його демократичного розвитку. За останні роки до базового закону вже десять разів вносили зміни.

Але, на жаль, з трьох фундаментальних принципів діяльності місцевого самоврядування — його правової, організаційної та фінансової самостійності — останній втілюється в нас у життя з великими складнощами. Це засвідчують і сигнали, які постійно надходять до парламенту від керівників та депутатів місцевих рад. А щодо звернень громадян, то їх потік наростає просто-таки лавиною. Порушуються по суті одні й ті самі питання — і здебільшого про хронічну нестачу коштів, передусім на соціальні потреби. Досліджуючи причини цієї тенденції, автори вносять чимало слушних, конструктивних пропозицій.

Нещодавно мою увагу привернув грунтовний документ, надісланий головою Луганської обласної ради Віктором Тихоновим. У ньому з державницьких позицій проаналізовано стан нашого місцевого самоврядування і на цій основі зроблено маловтішний висновок: нинішня ситуація не відповідає визнаним Україною принципам Європейської хартії.

Місцеве самоврядування фактично втратило можливість самостійно або під відповідальність його органів та посадових осіб вирішувати питання місцевого значення в межах Конституції і законів України. І головним чином, хоч як прикро це визнавати, через недосконалість законодавства.

Здавалося б, на тлі того, що в Україні вже зроблено для створення законодавчої основи розвитку та діяльності системи місцевого самоврядування, таке твердження видається надто суворим. Адже кількість законів, пов’язаних з цією сферою, вже перевищила сім сотень.

Це так, але кількість ніяк не може перейти у якість: насамперед тому, що законодавчі напрацювання ще не склалися в єдину систему. Зокрема, деякі з законодавчих норм внутрішньо суперечливі, не завжди стикуються між собою або мають декларативний характер через відсутність ефективних механізмів практичного їх застосування. Для того щоб наявна законодавча основа почала реально працювати, треба прийняти ще чимало актів, які комплексно та якнайповніше унормовували б багатогранну діяльність органів місцевого самоврядування.

Як відомо, ключовим законодавчим актом, що регламентує фінансову діяльність цих органів, є Бюджетний кодекс. На його основі, окрім усього іншого, мають вирішуватися питання, що визначають зміст, характер та ефективність міжбюджетних відносин.

Тим часом саме життя переконує, що ми не тільки ще далекі від цивілізованого і раціонального їх вирішення, — вони продовжують ускладнюватися й загострюватися. Звідси висновок: реалізація Бюджетного кодексу є важливим, необхідним, але лише першим, початковим кроком на шляху становлення справді демократичної бюджетної системи, де кожен владний рівень повинен мати свої фінансові ресурси, точно й безумовно співвіднесені з обсягами повноважень, масштабами і характером завдань та відповідальністю за їх здійснення.

На жаль, у цьому часто доводиться переконуватися від протилежного. Скажімо, просто-таки ріжуть око диспропорції у задоволенні основоположних потреб громадян, що зберігаються у міжрегіональному вимірі. Порівняймо хоча б таке: у той час як навантаження незайнятих на одне вільне робоче місце становить загалом в Україні п’ять осіб, у Києві — 0,3, то у Черкаській та Івано-Франківській областях — 16.

Не в таких співвідношеннях, але теж досить контрастні наші регіони і в розмірах заробітної плати, якості соціальних послуг. Особливо тривожить і засмучує той факт, що відмінності у рівні життєзабезпечення, надання гарантованих послуг у сферах охорони здоров’я, освіти, культури та інших, які має забезпечувати держава, не згладжуються, а навпаки, поглиблюються.

Це — вияв і наслідок різнобою, розбіжностей у бюджетному забезпеченні сіл, селищ, міст та областей. А боротися з усім цим і досі намагаються по суті єдиним способом: перерозподіляючи бюджетні фінансові потоки із загальнодержавного центру. Ми поки що не зуміли піти далі пошуків методик розрахунку міжбюджетних трансфертів, якоїсь універсальної формули, здатної оптимально задовольняти з однієї кишені всі різноманітні, а нерідко й суперечливі інтереси та потреби.

Але миритися з несправедливостями, які закладаються за таких підходів у бюджет, далі не можна. Ця вимога особливо на часі тепер, коли у Верховній Раді перебуває на розгляді проект закону про державний бюджет України на 2005 рік.

Успіхи останніх років в економіці (а вони незаперечні), стале зростання виробництва дають змогу істотно збільшити обсяги бюджетних ресурсів, поліпшити фінансування соціальних потреб. Однак навіть при побіжному ознайомленні зі згаданим законопроектом створюється враження, що під час його підготовки уряд в силу різних обставин змушений був більше перейматися проблемами укріплення центральної влади, аніж розв’язанням хоча б особливо болючих і невідкладних проблем, що турбують регіони, та наданням їм фінансових можливостей для цього.

Комусь така оцінка може не сподобатися, але порівняймо лише деякі бюджетні позиції, подані у проекті. Сукупні витрати на утримання та функціонування так званого силового блоку державної влади мало не у вісім разів перевищують кошти, які пропонується спрямувати на централізовані заходи та програми, що прямо й безпосередньо стосуються адміністративно-територіальних одиниць і дуже для них важливі (наприклад, боротьбу з туберкульозом і СНІДом, онкологічними захворюваннями, цукровим діабетом, на інші подібні цілі). Державному управлінню справами плановано кількамільйонні асигнування на ведення лісового та мисливського господарства, тобто у 9 разів більше, ніж пропоновані у проекті асигнування на розробку новітніх технологій та підготовку науково-технічних кадрів у системі охорони здоров’я.

Цей ряд можна продовжувати, і кожне з таких зіставлень змушує задуматися: час подібних підходів у сфері, життєво важливій для держави і суспільства, минув. Хотілося б сподіватися, що у процесі роботи над бюджетним законопроектом відійдуть на задній план міжпартійні незгоди та суперечки — заради того, щоб Верховна Рада України у межах своїх можливостей усунула принаймні найбільш суттєві недоліки, на які хибує проект бюджету.

Потреба в цьому очевидна. Просто-таки перезріла. Але так само очевидне і те, що шлях до виходу з нинішніх тупиків у фінансуванні місцевого самоврядування пролягає через реформування всієї системи регіонального управління, починаючи з адміністративно-територіального поділу держави. А ми поки що ще дуже далекі від цього — ні наука, ні практика навіть у першому наближенні не підійшли до концептуальних засад таких перетворень.

Чи не головна вада наявної системи у тому, що вона не забезпечує реальної рівноваги, збалансованості загальнодержавних та місцевих інтересів. Фактично збереглася і діє успадкована від радянської влади ієрархічна вертикаль, побудована не знизу догори, як має бути в демократичному суспільстві, а навпаки — згори донизу. Саме цій моделі Україна зобов’язана тим, що майже всі місцеві бюджети з року в рік залишаються дотаційними. Така авторитарна піраміда досить стійка, але вона практично цілком унеможливлює будь-яку ініціативу та мобілізацію власних ресурсів розвитку на місцях. І передусім тому, що там не бачать ні сенсу, ні стимулів для пошуку та використання своїх джерел фінансування — бо відразу і в тих самих обсягах зменшуються усі можливі державні дотації, трансферти та субвенції.

З цієї точки зору керівників місцевих влад мало вчить і не особливо надихає приклад їхніх колег з успішніших регіонів. Річ у тім, що такі успіхи найчастіше виростають не з кращого стилю та вищого рівня керівництва, не з умілого використання регіональних прав та свобод, а з експлуатації можливостей, що випливають з надмірної концентрації владних повноважень. Хто, скажімо, ствердно відповість на таке запитання: чи може якесь з міст України, навіть найбільших, повною мірою і, головне, результативно скористатися досвідом Києва у вирішенні своїх фінансових проблем? Не зможе, бо до столиці, як правило, пливуть і тут концентруються грошові потоки з усієї держави.

Подібні явища та тенденції знову повертають до теми недоліків та прогалин у законодавстві. Саме тут, у Києві, знаходяться керівні центри багатьох прибуткових суб’єктів господарювання, які формують свої доходи на всій території України, але податки сплачують за місцем державної реєстрації, тобто у тій же столиці. Іншим регіонам у кращому разі залишаються неглибокі, скажемо так, фінансові струмки, які до того ж нерідко міліють або й пересихають взагалі. Відомі випадки, коли навіть спеціальний податок за екологічне забруднення середовища, з якого має формуватися фінансова база оздоровлення тієї території, яка забруднюється, надходить у місцеві бюджети столичних районів. Додамо сюди і те, що досі не врегульовано на законодавчому рівні статус об’єктів комунальної власності та об’єктів спільної власності територіальних громад.

Це той немалий обшир, який треба ретельно обстежити і вивчати, виявляючи в ньому «білі плями», що перебувають поза дією закону, і розробляти відповідні законопроекти та забезпечувати їх лобіювання у Верховній Раді. Не слід боятися цього слова — цивілізований вплив на законодавців, обгрунтована наполегливість у відстоюванні та захисті інтересів територій працюватимуть і на їх розвиток, і на авторитет місцевих влад.

Це загальноприйняте у світі правило: демократично обрані діячі представницької влади використовують свою політичну вагу для того, щоб підтримувати за рахунок держави і з її допомогою свою соціальну опору, своїх виборців. Регіони мають повне право вимагати від парламенту, народних депутатів прийняття та вдосконалення законів, які відповідали б їхнім інтересам і потребам, надіям та сподіванням. Саме це, а не обстоювання якихось абстрактних, не зрозумілих їм і далеких від них цінностей, завжди мають на увазі ті, хто обирає своїх посланців до представницьких органів влади.

Серед найбільш гарячих ділянок докладення зусиль — за активної участі регіонів та тих, хто репрезентує їх у Верховній Раді України, — я назвав би прискорення запровадження податку на майно. І головне гальмо треба шукати не в парламенті. Є сили і люди, які в цьому не зацікавлені. Відповідний закон прийнято, але практичне його застосування стримується тим, що в Україні поки що немає дійової загальнодержавної системи реєстрації нерухомого майна.

Потенційну роль і важливість такого кроку для України ілюструють дані з зарубіжного досвіду. Податок на нерухомість застосовується більш як у 120 країнах світу і практично скрізь слугує основним засобом наповнення бюджетів місцевого та регіонального рівня. Навіть за невисоких ставок оподатковування він забезпечує понад половину всіх надходжень до цих бюджетів.

У Нью-Йорку цей показник сягає 40 відсотків, у деяких штатах США — 70, Канаді — 80, а в окремих штатах Австралії перевищує 90 відсотків. При цьому держава, не вилучаючи зазначені надходження для своїх потреб, надає місцевій владі достатньо простору у визначенні податкових ставок. Особливо широкі ці повноваження, наприклад, у Голландії та деяких скандинавських країнах. За потреби муніципалітети, без оглядки на позицію центру, стан справ в інших районах тощо, можуть піднімати ставки податку в кілька разів.

Це лише одне з багатьох, хоча й дуже переконливе, підтвердження тієї аксіоми, що місцеве самоврядування буде незалежним, ініціативним та відповідальним тільки тоді, коли його фінансова база формуватиметься на основі ним же встановлених податків та зборів.

У цьому контексті варто ще раз повторити, що ключ до успіху у виробленні оптимальної концепції та ефективної практики фінансування місцевого самоврядування — у перебудові всього механізму державної влади. Включаючи, як теж уже було сказано, перегляд адміністративно-територіального поділу України. Він залишається у нас незмінним упродовж багатьох десятиліть і спроможний лише на одне —утримувати регіони в покорі перед центром, у руках якого і пряник, і батіг у вигляді того ж таки фінансування.

Дедалі частіше й настійніше пропонована науковцями та аналітиками адміністративно-територіальна реформа має зберегти єдність унітарної держави і водночас сприяти децентралізації системи влади з перекладенням розв’язання поточних місцевих проблем на місцеве самоврядування, забезпеченням його фінансової та адміністративної незалежності. Шкода лише, що такі пропозиції, за небагатьма винятками, ще рідко надходять від регіональної влади усіх рівнів, від управлінців-практиків. Невже не всіх приваблює перспектива отримання реальної, а не лише декларованої самостійності?

Зрозуміло, що саме по собі послаблення централізованого тиску, «диктату столиці» ще не робить місцеву владу незалежною — потрібне і почуття її відповідальності за ситуацію та досягнуті результати на підвідомчій території. Для цього треба подолати чимало перешкод — зокрема й психологічного порядку. Так, поки що чи не на кожному кроці даються взнаки вкорінені у менталітет наших регіональних кадрів утриманські настрої, надії на всемогутній і всезнаючий центр. Але, не маю в цьому сумніву, колись — хотілося б тільки, щоб це сталося якомога швидше — ми прийдемо до повсюдного осягнення почуття господаря свого регіону і своєї країни. А також, що найголовніше, зуміємо наповнити його конкретним і реальним змістом.

Інколи доводиться чути, що органи місцевого самоврядування, отримавши ще й власну фінансову базу, переберуть на себе надто багато повноважень, що може поставити під загрозу цілісність держави і єдність та дієздатність системи державної влади. Але той-таки апробований історією зарубіжний досвід переконує саме в протилежному: сепаратизм стає небезпекою не там, де є свобода і одночасно з нею відповідальність. Штати у США, землі у ФРН, навіть комуни у Франції чи Італії мають такі права, свободи та повноваження, які у наших сільських, міських, районних і обласних рад, скажемо так, ще попереду, у перспективі. Але саме тому, що місцеві влади там цілком і повністю відповідальні та підзвітні перед своїм населенням за те, як їхня незалежність та самостійність використовуються і в чому матеріалізуються, практично немає потреби — а відтак і спроб — надмірно їх розширювати, послаблюючи цим центральну владу.

Іншими словами, держава, побудована за принципом «знизу догори», є найбільш природною, міцною і життєздатною формою суспільної організації.

Зрозуміло, що радикальна перебудова системи фінансування місцевого самоврядування потребує ретельної підготовки, всебічного аналізу і точних розрахунків, максимального узгодження та відповідального прийняття численних рішень.

Прискорюючи, але жодною мірою не форсуючи цю роботу і не забігаючи в ній наперед, маємо водночас діяти суворо у межах законодавства України. На даний момент ця вимога особливо актуальна щодо процесу розгляду та ухвалення закону про бюджет-2005. Тобто, хоч як цього комусь хотілося б, до остаточного законодавчого вирішення не повинно бути ілюзій щодо нових принципів оподаткування, скасування пільг, ні навіть — кажу про це зі щирим жалем — розрахунку на зростання свідомості та дисциплінованості платників податків. До цього, звісно, маємо прагнути. Але не забуваючи водночас, що надмірними, необгрунтованими сподіваннями та поспішними діями можна небезпечно послабити або й підірвати фінансову основу життєдіяльності та майбутнього держави.

Потрібні час, сили, велика та всебічна підготовча робота, й очікувані зміни обов’язково настануть. А сьогодні слід зробити все для того, щоб Україна вчасно отримала реальний і оптимальний для даних умов бюджет. Це однаково важливо та потрібно всім — і центру, і регіонам.

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Передусім має значення більшість голосів, потрібна для прийняття рішень

Голова Верховної Ради Володимир Литвин виступає на боці парламентаризму, а не обслуговує чиїсь інтереси. Про це заявив прес-секретар глави парламенту Ігор Сторожук, оприлюднюючи позицію Володимира Литвина.

Ігор Сторожук прокоментував заяви деяких представників більшості, зокрема критику Степана Гавриша, на адресу парламенту та його голови. Зокрема, Степан Гавриш заявив: народні депутати, які входять до парламентської більшості, можуть повернутися до сесійної зали тоді, коли їхні права будуть відновлені.

На думку Володимира Литвина, передусім має значення більшість голосів народних депутатів, які потрібні для вирішення актуальних суспільно-політичних питань і законотворчої роботи. Навряд чи серед народних депутатів, чиї інтереси в даному разі представляє Степан Гавриш, знайдеться багато таких, які можуть поскаржитися на неможливість виступити в залі в разі своєї присутності. Але для цього треба просто ходити на роботу, зазначає глава парламенту. Говорити, що в парламенті не повинні відбуватися політичні дискусії, переконаний Голова ВР, некоректно.

Глава парламенту впевнений, що коли є пропозиції стосовно перенесення пленарного тижня, то вони мають бути реалізовані у формі проекту постанови Верховної Ради. А причиною відсутності такого документа, на думку Володимира Литвина, було розуміння того, що подібне призведе до фіаско. Що ж стосується ліквідації парламентської більшості, то Голова Верховної Ради лише виконав рішення Регламентного комітету.

Припущення неправомірні і некоректні

Ранкове засідання 22 жовтня

(Початок на 1-й стор.).

У заявах, на які відведено час згідно з Регламентом, народний депутат Володимир Стретович («Наша Україна») розповів про наміри запровадження надзвичайного стану перед президентськими виборами. За його словами, молоді люди, одягнуті у жовтогарячі кольори, мають вчиняти хуліганські дії, зокрема бити вітрини, на яких наклеєно плакати на підтримку провладного кандидата. Для приборкання опозиції буде запроваджено надзвичайний стан. Для цього, зазначив депутат, до Київської області вже стягнуто 5 тисяч військовиків внутрішніх військ.

Василь ОНОПЕНКО

Комуніст Георгій Пономаренко висловив занепокоєння стосовно додаткового створення виборчих дільниць на території Російської Федерації. На думку депутата, створення такої кількості виборчих дільниць на території Росії не має жодних підстав і може бути використано для фальсифікації результатів виборів.

Потому сесія ратифікувала Угоду між Кабінетом Міністрів України та урядом Латвійської Республіки про взаємну охорону секретної інформації. Також внесла зміни до Закону України «Про відпустки» (щодо дітей, хворих на цукровий діабет). Згідно з законом, матерям або іншим особам, які здійснюють нагляд за дитиною, хворою на цукровий діабет першого типу (інсулінозалежний), за їхнім бажанням обов’язково надаватиметься відпустка без збереження заробітної плати.

Наступного тижня народні депутати працюватимуть у комітетах та округах.

Олена ГОРБУНОВА, Наталя ЯРЕМЕНКО.

ВИБОРИ-2004

Делегати VII з’їзду політичної партії «Союз» прийняли рішення підтримувати на президентських виборах кандидатуру Віктора Януковича, а сам кандидат проведе зустрічі з виборцями Черкаської області.

***

У прес-клубі Віктора Ющенка «Так» відбудеться прес-конференція керівників ініціативної групи «За Ющенка», створеної громадянами України, які проживають у Росії. Учасникам розкажуть про політичні переваги російських українців і про проблеми створення додаткових виборчих дільниць у Росії.

За повідомленнями власних кореспондентів і інформагентств.

Фактично збереглася і діє ієрархічна вертикаль, побудована не знизу догори, а навпаки — згори донизу

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Об'єктивний миротворець

Це фотокореспондент нашої газети Олександр Клименко. Зазвичай персона репортера залишається за кадром. Він рідко виступає в ролі публічної людини. Робота фотографа — їх знімати. Але цього разу Олександр сам був у центрі уваги преси.

У Центральному музеї Збройних Сил Клименко презентував свій фотоальбом «Миротворча діяльність українського війська. Перше десятиліття» (альбом випустило київське видавництво «Неопалима купина» на замовлення Держкомітету по телебаченню і радіомовленню України).

Фотокореспондент п'ятнадцять разів був у гарячих точках світу. Його об'єктив ловив для історії не тільки фрагменти військових операцій із врегулювання конфліктів у різних країнах. Репортажні знімки Олександра відображають світ у всьому його різноманітті. На них застигли людські емоції, почуття, стосунки. Одне фото Клименка здатне повідати цілу історію життя, розповісти про минуле, заглянути в майбутнє. Олександр не фанат зйомки статичних констатацій війни — зруйнованих будинків, вулиць, міст. У центрі його професійної уваги — люди, українські миротворці і ті, кому вони допомагають: боснійці, ліванці, африканці, іракці...

З виходом фотоальбому Олександра поздоровили керівництво Міністерства оборони, народні депутати, колеги, друзі, герої його робіт. Як відзначив голова парламентського Комітету з питань оборони і національної безпеки Георгій Крючков, фотографії Клименка — це вже фрагменти новітньої української історії. І вони можуть розповісти набагато більше, ніж підручники.

Ольга ВІТЕР.

На знімку: народний депутат Георгій Крючков **(ліворуч)** і перший заступник міністра оборони Дмитро Рудковський **(праворуч)** з автором під час презентації; на репродукції з альбому: 7 серпня 2003 року, Київ, аеропорт «Бориспіль», проводи перших миротворців.

Європлацкарта для «Укрзалізниці»

Перший залізничний плацкартний вагон реконструйовано на жмеринському вагоноремонтному заводі «Експрес». Вагон має сучасний дизайн, принципово нові установки для кондиціювання повітря, новітні системи керування пристроями та механізмами.

За підтримки Міністерства транспорту України та генеральної дирекції «Укрзалізниці» до активної співпраці залучили кращі професійні сили багатьох вітчизняних підприємств та наукових установ: Харківський міжнародний консорціум енергозбереження, об'єднання «Хартрон-Експрес», Дніпропетровський університет залізничного транспорту, Київське ПКТБ вагонів.

«Експрес» — єдине в Україні підприємство, що оснащує залізничні вагони новітніми кондиціонерами, перевага яких в ефективнішій роботі та значно меншому енергоспоживанні, відзначив директор заводу Володимир Чорний.

Тепер тут серійно модернізуватимуть вагони. Адже вигода очевидна. Вартість капітального ремонту вагона плюс новітнє оснащення — 1 млн. 300 тис. гривень, що майже уп'ятеро дешевше, ніж коштує новий вагон. Гарантійний термін експлуатації кондиціонера — 28 років, майже такий, як і експлуатації вагона.

Вінницька область.

Таки вдарили автобаном по бездоріжжю

(Початок на 1-й стор.).

— Уся заковика — у фінансуванні, — казав тоді головний інженер Уманського автодорожнього підприємства (ВАТ) Руслан Губа. — Робочий процес, побут і відпочинок налагоджено чітко, на залізничній станції обробляється майже 100 вагонів матеріалів за добу. Будуть гроші — здамо автобан у найкоротший термін.

Гроші з'явилися. І вже у вересні ділянку траси, яку будували уманці — було не впізнати. Та й вся автомагістраль від Жашкова до Червонознам'янки мало чим нагадувала червневу картину.

Як стало тепер...

І ось «квітка», як кажуть після завершення грандіозної роботи. Однак подейкували, що сьогодні буде здано тільки першу чергу автодороги, та останні заяви чиновників Міністерства транспорту та зв'язку лунали однозначно: цілому автобану бути. Напередодні дня «Х» лік ішов на години — цілодобово працювали 50 підрядних організацій, 11 тисяч будівельників і вже близько п'яти тисяч одиниць техніки! Ситуація змінювалася практично на очах. На більшості ділянок —додавали останні штрихи до портрета — розмітки, дороговкази, огорожі. А на інших — робота кипіла, як має бути.

...232-й кілометр траси, Черкаська область, витік річки Ятрань. На місці, де ось-ось мчатимуть тисячі автомобілів, видніється чималий котлован. Тут шар за шаром укладають дорогу за спеціальною технологією з використанням надміцного геотекстилю. Бо внизу —перезволожені торфові грунти, які необхідно укріпити. Особливої ділянки — майже кілометр, але робота складна і технологія не дозволяє «гнати». Це один з об'єктів, де працюють залізничники. Усього тут опікуються дорогою 3,5 тисячі працівників сталевих магістралей. Дружня до «Укравтодору» «Укрзалізниця» ще на першому етапі — до червня нинішнього року — інвестувала в український автобан близько мільярда гривень. Вчасно доставити сипучі матеріали — щебінь, пісок, шлак — одне з їхніх завдань. Адже коли починається дощ (а погода, чесно кажучи, дорожників не балувала — часом періщило 3—4 дні поспіль), розмитими дорогами не проїдеш — тоді й виручає залізниця. Чітка координація між підрозділами — і жодних простоїв.

Проект вражає своїми масштабами — 12 мостів, 29 шляхопроводів і 29 транспортних розв'язок різних рівнів, 22 мільйони кубічних метрів земляних робіт... Дорожникам доводилося робити насипи грунту висотою 24 метри (!), а глибина виїмок сягала восьми. За словами Михайла Костюка, начальника управління колійного господарства «Укрзалізниці», у новій трасі закладено серйозний запас міцності — спеціальна бетонна подушка, два шари асфальту — до 40 см. А навесні для зміцнення покриття буде покладено й третій шар.

І ось сьогодні — через півтора року будівельних робіт — новий автобан загальною вартістю 2 700 мільйонів гривень відкрито. Розрахункова швидкість руху трасою — 140 кілометрів на годину, що дасть змогу дістатися від Києва до Одеси за три години. Ще одне запитання, відповідь на яке, певно, хоче отримати кожен водій. Плату за проїзд не збиратимуть доти, доки не побудують альтернативну, безоплатну дорогу — до 2006 року.

Іван ІЛЛЯШ, Ірина БУЛАНЕНКО.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Перший. Сподіваємось, не останній

Відбувся перший турнір на кубок директора видавництва «Преса України» Володимира Олійника. Присвячений 60-річчю визволення України від фашистських загарбників, він зібрав кілька команд. Змагалися за правилами міні-футболу.

У фіналі зустрілися дружини «Голосу України» та «Українського футболу». З рахунком 2:0 перемогли голосоукраїнці.

Організатори турніру Вілен Барушний, Віктор Мірошин, Саміль Кравець запевнили: турнір має шанси стати традиційним.

На знімку: команда «Голосу України» **(в синьому)** та команда «Українського футболу» **(в червоному)**.

ФАКТИ. ЗАГАДКИ. ВЕРСІЇ

«Прокляті штуковини», яких не повинно бути

Ця історія почалася в 1924 році в непрохідних джунглях Британського Гондурасу (нині Беліз), на півострові Юкатан. Група археологів під керівництвом Ф. А. Мітчелла-Хеджеса проводила у вологому тропічному лісі розкопки стародавнього міста майя. Для полегшення розкопок найняті експедицією робітники підпалили ліс на заздалегідь позначеній території. Коли дим розсіявся, під шаром попелу на площі в 33 гектари відкрилися рештки піраміди, кам'яні стіни і величезний амфітеатр, розрахований на тисячі глядачів. Це стародавнє місто Мітчелл-Хеджес назвав Лубаатун — Місто, де впали камені. Наприкінці наступного сезону розкопок до експедиції приєдналася дочка Мітчелла-Хеджеса Енн. Саме вона і дістала у квітні 1927 року (у день свого 17-річчя) з-під каміння предмет, який став сенсацією...

Кришталеві черепи — точні моделі людських, виконані з різних видів природного кварцу. Місця знахідок: Мексика, Центральна та Південна Америка — зони поширення древніх цивілізацій ацтеків, інків і майя. Як вважають, черепи мають тисячолітній вік, але точно визначити дату їхнього створення вкрай складно, бо методу визначення віку кварцу немає, а метод радіовуглецевого аналізу в цьому випадку не спрацьовує.

Перший кришталевий череп відомий сьогодні як «Мітчелл-Хеджес» (за прізвищем першовідкривача). Його детально досліджував у 1960-х роках мистецтвознавець Ф. Дорланд. Розміри черепа становили 152,4х203,2х152,4 міліметра, а вага — 5,13 кілограма. Усередині потиличної частини Дорланд виявив систему призм і каналів. Завдяки їм череп і очні ямки починали світитися, якщо за черепом установити зовнішнє джерело світла, наприклад, свічку. А нижня щелепа, яку виконано окремо і вона з'єднувалася з черепом за допомогою нитки, простромикнутої через тонкі отвори, могла вільно рухатися. Череп вочевидь було призначено для ритуальних цілей.

Як з'ясувалося, він був виготовлений із цілого кристала кварцу. Його поверхня не мала жодних слідів якоїсь обробки металевими інструментами і була, напевно, відполірована спеціальною пастою, секрет якої втрачено. За найскромнішими підрахунками, для виготовлення черепа у такий спосіб індіанцям потрібно було б не менш як 300 років!

У 1970 році Ф. Дорланд показав череп фахівцям фірми «Х'юллет-Паккард», що є широковідомим виробником кварцових генераторів. Експерти фірми підтвердили припущення Дорланда, що череп був виготовлений не за допомогою різця, а шляхом тривалої обробки абразивами. Якими саме?

Під час дослідження було виявлено сліди впливу трьох різних абразивів, а остаточна обробка виконана поліруванням. А насамкінець експерти спересердя написали: «Проклята штуковина взагалі не повинна була існувати на світі. Той, хто її висікав, не мав жодного поняття про кристалографію і геть нехтував осями симетрії. Вона неминуче мала розвалитися під час обробки!»

Останні слова є кращим доказом того, що череп не могли виготовити міфічні «прибульці». Хоча спроби приписати авторство їм, звісно, були. Так, хтось бачив усередині черепа «Мітчелл-Хеджес» голограму космічного корабля, котра то з'являється, то зникає. Інші —зображення невідомої істоти.

Череп, про який йдеться, не єдиний. Ще в 1889 році в Мексиці було знайдено його «побратима» — череп «ЄТ», який нині зберігається в Лондоні в Британському музеї. Він зроблений з димчастого кварцу, менш майстерно виготовлений, а нижня щелепа в ньому нероз'ємна. До речі, череп «ЄТ» не характерний для жодної з рас, котра живе сьогодні на Землі, — в нього верхня щелепа й очні ямки мають цілком незвичайну форму. Втім, це дуже схоже на стилізацію.

В Японії зберігається череп, виконаний з суцільного аметисту. З чистого кварцу зроблено знайдений у Гватемалі череп «Мах». Кришталевий череп, який зберігається в Музеї людини в Парижі, виконаний досить грубо і зображує ацтекського бога смерті і підземного царства.

Усі кришталеві черепи відрізняються один від одного за розмірами, кольором і зовнішнім виглядом. З цього приводу була навіть зопалу висловлена гіпотеза, що Землю відвідали представники кількох неземних цивілізацій, кожна з яких залишила кришталеву модель черепа, котрий містить знання і генетичний код відповідної раси. Є припущення, що «Мітчелл-Хеджес» — «головний» череп, який поєднує інші і є «черепом влади». Водночас стверджується, що всі черепи інформаційно пов'язані між собою і невідомими ще черепами, що, можливо, перебувають поза межами Землі, і їх використовували як засіб комунікації — начебто своєрідний Інтернет.

Кварц, з якого зроблені черепи, відомий як мінерал, що наділений природною властивістю посилення електричної енергії. Його використовують у всіх сучасних електричних апаратах. Через те, що наше тіло має електромагнітне поле постійної напруги, кварц спроможний підсилювати енергетичну напругу поля нашого тіла, що, як вважають, підвищує духовні здібності людини. Низка феноменів, які неможливо пояснити, пов'язана з кришталевими черепами. Чимало людей відчувають приплив енергії, що походить від них. Вплив цієї енергії на декого є винятковим, він спричиняє психічні розлади. Кілька років тому екстрасенс Стар Джонсон провів серію сеансів, під час яких за допомогою черепа нібито телепатично спілкувався з позаземною цивілізацією. За словами інших дослідників, мистецтво створення кришталевих черепів з'явилося в Атлантиді, після загибелі якої вціліло лише кілька зразків. Так чи інакше таємниця походження і виготовлення артефактів залишається нерозгаданою.

Артем ДМИТРЕНКО.

Соціальні ініціативи «Трудової України»

У ГРУПАХ І ФРАКЦІЯХ

Парламентська фракція «Трудова Україна» днями внесла на розгляд Верховної Ради пакет «соціальних» законопроектів, де запропоновано правові механізми врегулювання проблем у сфері пенсійного забезпечення, освіти, житлового будівництва та в царині громадського контролю. Детальніше про них ми попросили розповісти керівника фракції, народного депутата України Ігоря ШАРОВА.

— Ігоре Федоровичу! Як відомо, очолювана Вами фракція останнім часом не бере участі у голосуваннях Верховної Ради. Водночас ви вносите законопроекти...

— Я хотів би, щоб наші виборці знали, що ми не саботуємо, а працюємо над проектами законів, на які чекає суспільство. Рішення фракції про неучасть у голосуванні — це вимушений крок. У такий спосіб ми протестуємо проти використання парламентської трибуни певними політичними силами у передвиборних цілях, для дискредитації кандидатів у президенти, зведення рахунків із політичними опонентами, поширення різного роду інсинуацій, розпалювання у суспільстві нездорових пристрастей напередодні виборів.

Наша фракція пропонувала до закінчення виборчої президентської кампанії не проводити пленарних засідань, а працювати у комітетах, де, власне, і здійснюється процес законотворення. Від цього коефіцієнт корисної дії парламенту був би на порядок вищим.

Що стосується напрацьованого депутатами «Трудової України» пакету соціальних законопроектів, то вісім із них цього місяця були зареєстровані у секретаріаті Верховної Ради і розіслані для опрацювання у профільні комітети.

— Яких саме неврегульованих проблем вони стосуються?

— Почнемо з пенсійного. Цього року до депутатів нашої фракції звернулося дуже багато людей, чиї надії на цю реформу і відновлення справедливості у пенсійному забезпеченні не виправдались. Особливо обділеними почувають себе селяни. В листах і на особистих прийомах вони резонно запитують: чому перекоси в оплаті праці у промисловості й сільському господарстві, які мали місце у Радянському Союзі, без будь-якої корекції перенесені у базу обрахування пенсій?! Адже ні для кого не секрет колишня практика записування трудоднів замість нарахування заробітку, відверта дискримінації селян. Власне, усе це красномовно фіксує статистика. Частка заробітної плати у валовому продукті сільського господарства була мізерною.

Наша фракція розглядала кілька варіантів виходу з цієї ситуації. Але найбільш прийнятним нам видається той, що покладений в основу законопроекту про зміни до закону «Про пенсійне забезпечення». Суть його — у запровадженні особливого порядку нарахування пенсій працівникам сільського господарства, які пішли на заслужений відпочинок до 1 квітня 1992 року. А саме: ми пропонуємо прирівняти розмір середньомісячного заробітку для обчислення пенсій колишнім колгоспникам, робітникам радгоспів, працівникам інших сільськогосподарських підприємств до того середнього рівня зарплат, який мали у відповідний період робітники та службовці, зайняті в інших галузях народного господарства, зокрема в промисловості. Водночас автори законопроекту пропонують цю норму поширювати й на тих пенсіонерів, які мають відповідний стаж роботи в аграрному секторі. Чоловіки — не менш як 20 років, жінки — 15 років.

До речі, це не перший законопроект, ініційований фракцією у рамках пенсійної реформи. Нагадаю, що у червні ВР ухвалила закон, поданий членом фракції «Трудова Україна» Дмитром Рудковським, який принципово змінює базу нарахування пенсій для колишніх військовослужбовців. Адже досі колишній командир полку одержував меншу пенсію від учорашнього прапорщика, при всій повазі до останнього.

Завдяки нашим старанням і підтримці всього депутатського корпусу з нового року сотні тисяч ветеранів Збройних Сил, які звільнялися зі служби у попередні роки, зможуть одержувати таке само пенсійне забезпечення, як і нинішні їхні колеги. Цей закон передбачає, що пенсії й надалі перераховуватимуть синхронно з підвищенням посадових окладів, різного роду доплат і премій.

Сьогодні ми одержуємо багато листів — подяк від колишніх військовослужбовців. Я радий, що фракція має в своєму активі такий важливий закон, ми сподіваємося, що й законодавча ініціатива трудовиків щодо сільських пенсіонерів також буде підтримана парламентом.

Принагідно хотів би поінформувати читачів і виборців із числа інвалідів про те, що ваш покірний слуга разом із народним депутатом Михайлом Бауером розробили і внесли законопроект «Про освіту осіб з обмеженими можливостями здоров'я», де виписані правові засади, які дозволяють комплексно вирішувати проблему здобуття освіти цією категорією громадян.

У проекті ми пропонуємо нові підходи до системи управління спеціальною освітою, науково-методичного забезпечення навчального процесу для інвалідів, фінансування, підготовки кадрів. Законопроект містить і норми щодо соціальних пільг і гарантій для фахівців, які працюватимуть у системі спеціальної освіти. Ми наполягаємо на якнайшвидшому розгляді цього проекту, бо знаємо, що для сотень тисяч людей з обмеженими можливостями він може стати рятівним. Проблема ця — надзвичайно масштабна. Сьогодні в Україні 2 тисячі дітей цілковито сліпі, а інвалідів по зору — 12 тисяч. А загалом дітей-інвалідів у віці до 16 років, за офіційними даними, більш як 160 тисяч, а інвалідів з дитинства, яким виповнилося 16 років і того більше — майже 300 тисяч.

Депутати-«трудовики» представили на суд парламенту також три законопроекти, які сприятимуть розвитку житлового будівництва. При цьому ми особливий наголошуємо на так званому соціальному житлі, спорудженні квартир для малозабезпечених громадян.

В основу законопроекту «Про деякі заходи щодо стимулювання соціального житлового будівництва» покладено норми, які стимулюватимуть місцеву владу, будівельні організації нарощувати обсяги зведення соціального житла. Разом із фахівцями фінансової сфери автори розробили механізми надання довгострокових позик для забудовників за рахунок коштів місцевих і державного бюджетів, а також спеціально акумульованих коштів підприємств, установ, організацій громадян.

Повинен зазначити, що ми давно і серйозно переймаємось проблемами житлового будівництва. У вересні фракція проводила «круглий стіл» з представниками будівельного комплексу. Напрацювання у цій сфері лягли в основу ще двох законопроектів — «Про захист прав фізичних осіб — вкладників грошових коштів у будівництво житла» та «Про запровадження деяких механізмів стимулювання у житловому будівництві». У назві першого законопроекту чітко сформульовано його суть і мету. Про актуальність цієї проблеми говорити зайве. Гадаю, вся Україна бачила показану на центральних каналах телебачення історію про те, як одна будівельна фірма два роки тому примудрилась здати багатоквартирну висотку у столиці без даху, системи опалення, з відсутністю інших інженерних мереж. Відтак люди, вклавши чималі гроші у спорудження житла, й досі не можуть знайти управу на горе-будівельників. Наш законопроект, у разі схвалення, унеможливить такі історії.

Вже кілька років поспіль ми серйозно відслідковуємо ситуацію у малому бізнесі, провели моніторинг нормативної бази, яка регулює цю сферу економіки, і дійшли висновку про необхідність уніфікації законодавства. Підготовлений нами законопроект «Про державну підтримку суб'єктів малого підприємництва» покликаний якоюсь мірою розв'язати цю проблему. Окрім цього, автори законопроекту пропонують суттєво розширити перелік суб'єктів господарювання, на яких поширюється спрощена система оподаткування, включаючи сюди підприємства, річний оборот яких не перевищує п'ять мільйонів гривень.

Окремої розмови потребують концептуальні засади ще двох законопроектів із пакету соціальних ініціатив депутатської фракції «Трудова Україна» — «Про громадський контроль» та «Про оплачувані громадські роботи». Скажу лише, що прийняття першого матиме суттєвий вплив на забезпечення прозорості в діяльності органів влади як у центрі, так і на місцях. Другий, відповідно, стосується сфери зайнятості.

Отже, підбиваючи підсумки, маю сказати: наша фракція зацікавлена у тому, щоб Верховна Рада якомога швидше повернулася у русло конструктивної роботи.

— Оприлюднену днями заяву «Трудової України» про наміри ініціювати зміни до ухваленого навесні цього року закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» одні експерти розцінюють як дещо запізнілу реакцію на провал політичної реформи, а інші вбачають у цьому можливий початок кінця партійної системи виборів як такої. Що скажете з цього приводу?

— Наше рішення про підтримку пропорційної системи виборів депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласних, міських, районних рад обумовлюється єдиним: ми розглядали цей закон як невід'ємну частину системної реформи владних інституцій. Адже політична відповідальність — це той фундамент, на якому міцно тримаються західні демократії, чого мусимо прагнути і ми. Заради того, щоб політична реформа відбулася, фракція пішла на серйозні компроміси. Та сьогодні реалії такі, що конституційні трансформації заблоковані певними політичними силами. Який же тоді сенс у партійних виборах при консервації нинішньої системі організації діяльності владних інституцій?!

Це одне. А інше — партійне будівництво в Україні, як відомо, має серйозні організаційні вади. Сьогодні навіть парламентські партії не можуть похвалитися достатньою структурованістю. У багатьох регіонах, особливо в глибинці, партійні організації здебільшого нечисленні, номінальні, а отже, поки що неспроможні брати на себе відповідальність за соціально-економічну ситуації у районі, місті чи навіть області.

Ми не можемо закривати на це очі.

Інтерв'ю взяла Наталія ІВАНЕНКО.

Не можете допомогти — не заважайте

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Вечірнє засідання 21 жовтня

Однією з найкращих сторінок в історії українського парламентаризму назвав нинішні пленарні засідання ВР народний депутат Володимир Яворівський, коментуючи в сесійній залі темпи прийняття законопроектів. Із 247 зареєстрованих на засіданні народних депутатів з фракцій лівої і правої політичних орієнтацій за більшість законів голосувало не менш як 240 осіб. Пояснювали такі темпи законотворення просто: відсутністю тих, хто заважає роботі (не реєструвалися провладні фракції, а в урядовій ложі, як висловився один з депутатів, не було нікого і нічого, окрім пляшок з водою).

Можна сказати, що спроби виконавчої влади за підтримки своїх симпатиків з колишньої урядово-парламентської більшості блокувати роботу ВР насправді зблокували ліві і праві фракції.

Злободенно гострими для старшого покоління українців виявилися пропозиції доповнень до Закону «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування». Тут народні обранці з «Нашої України», Блоку Юлії Тимошенко і КПУ подали одразу чотири законопроекти —Олександра Турчинова, Миколи Кульчинського, Петра Цибенка та Ігоря Осташа. Вони пропонують збільшити мінімальні пенсії до прожиткового мінімуму, уникнути зрівнялівки, яка не дає змоги пенсіонерам отримувати справедливі соціальні гарантії залежно від свого трудового стажу і зарплат. Деякі автори документів відверто зізналися, що до внесення законопроектів їх підштовхнули останні «добрі» рішення уряду, зокрема, заяви Прем'єр-міністра про добавки до пенсій. Щоб це не мало вигляду одноразових передвиборних подачок провладного кандидата у Президенти, парламентарії зважили за доцільне законом гарантувати підвищення пенсій. Щоб «раптом» після виборів уряд «не згубив» пенсійні кошти.

Перші три законопроекти профільний парламентський комітет рекомендував прийняти у першому читанні і звести в один, а документ Ігоря Осташа, який охоплює дещо ширше коло питань пенсійного забезпечення, має стати окремим законом. Парламентарії дружно взяли законопроекти за основу, хоча й не виключають, що на подальших етапах виконавча влада бойкотуватиме ці справедливі для наших батьків і дідів рішення.

Парламентарії дали підстави почуватися своєрідними іменинниками і правдолюбній частині працівників ЗМІ — прийнято за основу законопроект про внесення змін до Цивільного кодексу України (чинні досі драконівські положення про інформацію «в'яжуть по руках і ногах» засоби масової інформації). Заодно схвалено і закон про порядок призначення керівників (президентів) Національної телекомпанії України і Національної радіокомпанії України та про припинення їхніх повноважень, а також внесено зміни до Закону «Про радіочастотний ресурс України» (щодо терміну повноважень відповідальних органів виконавчої влади у галузі зв'язку).

З огляду на акцію чорнобильців під стінами ВР, немаловажним було внесення змін до Закону «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи». Схвалено цілу низку інших документів, зокрема, щодо пільг працівникам приватизованих підприємств, постановою відхилено низку законопроектів, що втратили актуальність.

Анатолій БЕНЬ.

СПОРТ

Євген Кучеревський: «Нехай нас недооцінюють...»

Футбол. Кубок УЄФА. Груповий раунд. Перший тур. 21 жовтня.

Група С. «Сарагоса» (Іспанія) — «Утрехт» (Нідерланди). 2:0.

«Дніпро» (Україна, Дніпропетровськ) — «Брюгге» (Бельгія). 3:2. Голи: Венглинський 17, 62, Рикун, 45+1, Чех, 37, Балабан, 44.

«Дніпро»: Кернозенко, Єзерський, Радченко, Русол, Грицай, Шелаєв, Михайленко, Рикун, Назаренко (Семочко, 64), Костишин, Венглинський (Мелащенко, 88). Тренер — Євген Кучеревський.

«Брюгге»: Бутіна, Сімонс, ван дер Гейден, Клеман, Вергейєн, Енглебер, Чех (Стойка, 79), Балабан, Гвозденович (Ланге, 46), Корнеліс, Мартенс (Віктор, 70). Тренер — Тронд Сольєд.

Попереджено: Вергейєна, 78, Семочка, 82, Грицая, 90+1.

Арбітр — Ярослав Яра (Чехія).

Дніпропетровськ. Стадіон «Метеор». 6 градусів. 21 000 глядачів.

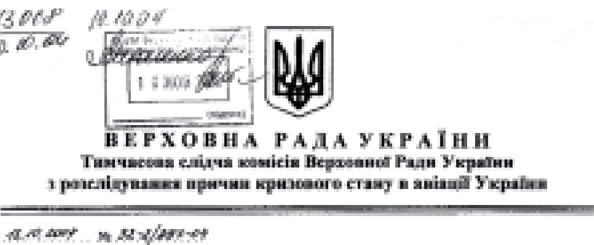
Нещасливі цього року для «Брюгге» вояжі до України. Спершу бельгійська команда була бита «Шахтарем» у попередньому раунді Ліги чемпіонів. І от тепер, сьорбнувши лиха, вона поїхала з Дніпропетровська.

А футболісти «Дніпра» виявили і майстерність, і бажання перемогти, і добрі бійцівські якості. Дуже приємно, що поступово набуває потрібної форми Олег Венглинський. Його вміння, сподіваємося, ще прислужиться і національній збірній.

— Нехай нас недооцінюють, — сказав після поєдинку Євген Кучеревський, — нехай вважають, що ми слабші. Сьогодні радію за хлопців і задоволений, що вони, навіть програючи, виявили мужність і виправили становище. Після перерви команда заспокоїлася, зникла метушливість, футболісти почали грати вірно і вже не дозволили суперникові забити...

4 листопада «Дніпро» гратиме в гостях на полі «Утрехта».

В. Б.

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
Тимчасова слідча комісія Верховної Ради України
з розслідування причин кризового стану в авіації України

Звернення

Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з розслідування причин кризового стану в авіації України (затверджено протоколом засідання комісії від 11.10.2004 р. № 10)

Тимчасова слідча комісія Верховної Ради України з розслідування причин кризового стану в авіації України глибоко стурбована ситуацією, що склалася у зв'язку із розробленням проекту постанови Кабінету Міністрів України, яким передбачається створення концерну з розробки та виробництва літаків на базі АНТК ім. Антонова, КиДАЗ «Авіант» та ХДАВП.

Аналіз свідчить, що об'єктивно нині немає економічних передумов для негайного об'єднання зазначених підприємств. Так, за результатами наради з перспектив розвитку авіаційної промисловості, яка відбулася 28.05.2004 р. під головуванням Прем'єр-міністра України Віктора Януковича, 10.06.2004 р. було дано окреме доручення Прем'єр-міністра України, в якому, зокрема, передбачено проведення комплексного аудиту державних підприємств АНТК, КиДАЗ «Авіант» та ХДАВП з метою визначення ступеня їх готовності до інтеграції у відповідні науково-виробничі структури. На сьогодні комплексний аудит проведено не було.

Аналіз запропонованого проекту постанови КМУ щодо створення концерну з розробки та виробництва літаків на базі АНТК ім. Антонова, КиДАЗ «Авіант» та ХДАВП дає змогу зробити такі висновки:

— запропонований проект постанови не відповідає чинному законодавству України, у зв'язку з чим відповідні зауваження внесли Міністерство юстиції, Міністерство економіки та з питань європейської інтеграції, Міністерство фінансів, Фонд держмайна України, Державна служба України з нагляду за забезпеченням безпеки авіації, Антимонопольний комітет України;

— відсутні економічні, технічні, маркетингові обгрунтування створення концерну, а також проект його статуту, що є обов'язковим в разі створення об'єднань, тим паче — державного масштабу;

— проект постанови не визначає склад та вартість майна, що передається у господарське відання або оперативне керівництво об'єднання;

— проект постанови порушує особисті немайнові права АНТК, зокрема щодо всесвітньо відомого торговельного знака «Антонов», які грунтуються на міжнародних угодах та законодавстві України про захист інтелектуальної власності;

— трудові колективи АНТК та КиДАЗ «Авіант» виступають проти такого об'єднання.

Запропонована авторами проекту постанови КМУ організаційно-правова форма об'єднання «концерн» не є обгрунтованою і шкодить національним інтересам України. Зокрема, концерн як об'єднання найменшим чином пристосований до ринкових умов та особливостей авіаційної галузі, у зв'язку із притаманною їй науковою та інвестиційною місткістю, подовженим циклом обігу фінансів тощо. Світовий досвід свідчить, що державні об'єднання створюються переважно у формі корпорацій та консорціумів. Наприклад, найбільший розробник та виробник авіаційної техніки в Європі «Airbus» створювався у формі консорціуму, бо саме ця організаційно-правова форма дає змогу гнучко враховувати інтереси підприємств-учасників і найбільшою мірою пристосована до ринкових умов. Тому, з огляду на міжнародний досвід та успішну світову практику, найдоцільнішим вважається інтегрування зазначених підприємств на початкових етапах у формі консорціуму чи холдингу. Лише після становлення нової інтеграційної структури та доведення ефективності її діяльності можна буде розглядати можливість об'єднання на правах концерну.

АНТК ім. Антонова є єдиним науковим центром авіаційної техніки, який об'єднує в собі всі основні напрями авіаційної науки і водночас є розробником авіаційної техніки. Концентрація та злиття авіабудівних підприємств та компаній, як уже зазначалося, є типовим явищем у світовій практиці, але жодний національний науковий центр не був примусово приєднаний до об'єднання виробничих підприємств. Це пов'язано з тим, що діяльність державних національних центрів виходить далеко за рамки діяльності промисловості і спрямована саме на розробку стратегії розвитку авіаційної галузі, проведення перспективних наукових досліджень, забезпечення науково-технічного майбутнього авіаційної науки та техніки.

З усіх майбутніх учасників концерну лише АНТК ім. Антонова має стабільне фінансове становище, що забезпечується головним чином за рахунок експлуатації «Русланів» та «Мрії». На ці кошти і здійснюється розробка нової техніки та зберігається інтелектуальний потенціал українського літакобудування. А через централізацію фінансового управління підприємствами, що входитимуть до концерну, переслідується мета підпорядкувати діяльність авіакомпанії «Авіалінії Антонова» правлінню концерну та здійснювати розподіл прибутків на його розсуд. Окрім цього, утворення такого концерну заблокує процес виробничого піднесення КиДАЗ «Авіант» та, відповідно, будування літаків Ан-70, Ан-148.

Оскільки АНТК є головною науковою організацією з авіаційної техніки в країні, яка співпрацює з більш ніж 100 розробниками авіаційно-космічної техніки по всьому світові, здійснює авторське супровождення більш ніж 7300 літаків у 76 країнах, є учасником низки міждержавних угод та зовнішньоекономічних контрактів, будь-які невиважені рішення щодо створення концерну «Антонов» можуть призвести до жахливих наслідків для науково-технічного потенціалу авіабудівної галузі України в цілому. Окрім зазначеного, з'єднання АНТК ім. Антонова з виробничими підприємствами в концерн призведе до появи ще однієї зайвої ланки планування і координації науки та зменшення її фінансування. В кінцевому підсумку результатом створення такого концерну стане втрата науково-технічного потенціалу країни, дезорганізація і розвал авіаційної промисловості, зростання соціальної напруженості та виникнення загрози національній безпеці України.

Тож, розуміючи необхідність та підтримуючи ідею інтеграційних процесів в авіаційній промисловості України, Тимчасова слідча комісія Верховної Ради України з розслідування причин кризового стану в авіації України ще раз наголошує, що механічне об'єднання підприємств в організаційно-правову форму концерну є шкідливим та небезпечним в цілому для галузі. Неможливо приймати поспішні, невиважені та необгрунтовані рішення стосовно підприємств, що мають стратегічне значення для держави. Неможливо інтегрувати підприємства без необхідних обгрунтувань, розробки та затвердження порядку створення інтегрованих науково-виробничих структур, виконання заходів з реструктуризації основного виробничого потенціалу в авіаційній галузі. Метою політики органів державної влади, в т. ч. під час формування об'єднань підприємств, мають бути створення привабливого інвестиційного клімату, підтримка та розвиток ринкових механізмів за рахунок державних інвестицій, державна підтримка зовнішньоекономічних угод та контрактів, укладених підприємствами, а не застосування адміністративного втручання без достатніх економічних розрахунків та правового аналізу задля створення об'єднання з незрозумілими, декларативними та нечіткими цілями.

Враховуючи вищенаведене, з метою недопущення втрати інтелектуального потенціалу АНТК ім. Антонова та руйнування літакобудівної галузі України Тимчасова слідча комісія з розслідування причин кризового стану в авіації України звертається до Верховної Ради з проханням не допустити прийняття постанови КМУ щодо створення концерну шляхом об'єднання АНТК ім. Антонова, КиДАЗ «Авіант» та ХДАВП.

Анатолій ЛЬОВІН,
голова Тимчасової слідчої комісії ВР України, народний депутат України;
Кирило ПОЛІЩУК,
секретар Тимчасової слідчої комісії ВР України, народний депутат України.

Невиважені рішення щодо створення концерну «Антонов» можуть призвести до жахливих наслідків для науково-технічного потенціалу авіабудівної галузі України

СУСПІЛЬСТВО

Ести — міцні кримські горішки

У другій половині XIX століття в Крим прийшли перші давні скандинави — ести з тодішньої провінції Російської імперії — Естляндської губернії. Уже через кілька років естонців на сонячний півострів прибуло більше двох тисяч. Про те, як склалася їх доля, співвітчизники змогли дізнатися з дорожніх нотаток відомого естонського письменника Едуарда Вільде.

100 років тому він приїхав на півострів з метою побільше довідатись, як облаштувалися й живуть родини переселенців. Протягом місяця Е. Вільде побував у шести поселеннях. Його схвилювало все: й кримська природа, й те, як швидко й добре розвинулися естонські села. Не обминув класик відзначити всі складнощі акліматизації в незвичному для естонців краї, де перші естонські переселенці вимушені були обживатися в зруйнованих кримськотатарських мазанках, землянках.

З часом усі новоприбулі звели високі й просторі будинки західного стилю архітектури. В кожному була світлиця — суртуба, перша кімната — ісітуба та спальня для батьків і дітей. У центрі світлиці обов'язково стояв круглий стіл, за яким збиралася вся родина. Стіни прикрашали родинні фото, підлога й стеля були розписними. Про це турбувалися чоловіки. А жінки створювали затишок з допомогою в'язаних з вовни та вишитих виробів, прикрас і домотканого одягу. Саме такими побачив естонські поселення й заповнене безнастанною працею життя селян-естів Едуард Вільде під час своєї подорожі Кримом.

Точнісінько таким же його бачать і сучасники — відвідувачі одразу двох водночас відкритих естонських виставок у Кримському етнографічному музеї. На одній, зокрема, величезна, рідкісної краси дубова шафа для одягу й сімейних реліквій, яку подарувала севастополька Ельвіра Августівна Бруснецова.

— Змайстрував її дід. Знаменитим він став у рідному селі тим, що першим пригнав з Москви в етнічне естонське поселення Кіятарка трактор, — розповідає учасниця конференції і теплої зустрічі земляків. — А мої прабабуся й прадідусь одружилися в 1906 році. Сімейну реліквію: дві чашки з тонкого фарфору, які їм подарували на весілля батьки, ми за традицією наповнюємо духмяним кримським вином й пускаємо по колу родичів і друзів. На всіх родинних урочистостях і святах присутні люди різних національностей. Так буде й у день відзначення 100-ліття щасливого весілля моїх предків. Адже найвищими цінностями для естонців, пронесеними через усю їх історію, залишаються: перерахвас — трудова сім'я і злагода в ній, народження дитини й сепік — хліб. Тости у нас — кримських естонців, звучать обов'язково спершу рідною мовою, а потім перекладаються для всіх гостей, які їх не розуміють.

На іншій виставці — майстерні фотороботи, головна частина яких присвячена сучаснику Едуарда Вільде — естонському скульптору, академіку Амандасу Адамсону. Його життя пов'язане з Кримом. Творчість цього майстра добре відома не лише кримчанам, а й у всьому світі. Достатньо назвати збережений на півострові знаменитий пам'ятник Затопленим кораблям у Севастополі, який став емблемою міста. Не менш відомі й візитні картки міста-курорту знамениті Русалка в Місхорі та Дівчина Арзи й Алі-Баба. На виставці представлено унікальні фотографії із зображеннями й багатьох не збережених до наших днів майстерних скульптурних композицій академіка Адамсона. Тож зрозуміло, що радо, щиро й гостинно, серед найпочесніших гостей, кримчани вітали й доньку відомого естонського скульптора. У Криму вона вперше. Приїхала на відкриття фотовиставки, присвяченої творчості батька. А поряд — роботи естонського фотографа Аматра Ахіндемяє знайомлять глядачів із сучасним життям кримських естонців.

Естонська прялка XIX століття

Нині на півострові їх залишилося проживати трохи більш як 600. Та сконсолідований і працелюбний гурт естів уже з перших днів незалежності України об'єднався в земляцтво. Невдовзі створили вони й Кримське естонське товариство культури, в якому нині сім активних регіональних організацій у Сімферополі, Ялті, Керчі, Алупці, Бахчисарайському, Красногвардійському та Первомайському районах. Найбільше місць компактного проживання естонців у селищах Краснодарка, Берегове, Первомайське, Петровка, Новоестонія, де, як ніде успішно, вони зберігають мову, побут і звичаї свого народу.

Традиційним стало й проведення Днів естонської культури в Криму, на які з'їжджаються гості з різних куточків Криму, України, Естонії, Латвії, Литви й Швеції. Земляки тоді збираються на спільні богослужіння, шукають і знаходять родичів, організують спільні фольклорні фестивалі місцевих естонських колективів і тих, що приїздять з історичної Батьківщини, беруть участь у культурних програмах, масових народних гуляннях. Заспівувачів, ентузіастів гуртування земляків у порівняно нечисленній, але дружній та міцній кримській естонській громаді вистачає.

Недавно видали книгу про буття свого етносу на півострові «Оаза в степу», настійно створюють нові творчі колективи, енергійно організують курси вивчення рідної мови. Нащадки колишніх переселенців добре пам'ятають своє коріння й сподіваються на краще, адже мешкають нині не в найблагополучніших економічно місцинах краю. Тож, ніде правди діти, дехто прагне переїхати на свою прадавню землю, де умови життя кращі.

Проте більшість кримських естонців не хоче зраджувати другій Батьківщині, яку обрали їхні предки, бо вже давно вважають не менш рідним і Крим. Не бажають обривати коріння, яким обросли їхні роди за віки життя на півострові. Навіть розмови про від'їзд і переїзд сприймають як зраду своїх рідних, чиї хати й могили тут уже давно. Але зв'язки з прадавньою землею естів і родичами в Естонії зміцнюють постійно й турботливо.

Ось і недавно з усіх регіонів Криму роз'їхалися діти-естонці, запрошені на історичну Батьківщину вивчати рідну мову. Кількох з них прийняли на навчання провідні вузи Таллінна. Пишуть, що повернуться на півострів з міцними знаннями й любов'ю до рідного краю. Бо землею предків вважають водночас прохолодну Естонію і спекотний Крим. Просять не сумніватися: приїдуть назад обов'язково. Адже тепер настала їх черга продовжувати непорушну традицію перших естонських поселенців: жити в злагоді з усіма іншими націями й водночас уміти не розчинитися серед багатьох етносів півострова, зберігати свою ідентичність, як найвищу святиню. Саме за це кримських естонців здавна називають на півострові «міцними горішками».

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Весільний знімок

Естонський духовий оркестр села Тархани

Ести — міцні кримські горішки

Боротьбу за Дніпропетровський ринок ще не закінчено

ПРИВАТИЗАЦІЯ

Звістка про те, що 94,361 відсотка акцій ВАТ «Дніпропетровський центральний ринок» (широковідомої «Озерки») продали маловідомій компанії «Регіоноптсервіс», мала засвідчити широким колам громадськості, що приватизаційний конкурс добіг свого логічного кінця, а золота рибка здобула свого хазяїна.

Нагадаємо, про цей конкурс, оголошений регіональним відділенням Фонду держмайна України, ми писали ще на етапі його підготовки (читай «Базар прирівняли до «Криворіжсталі» від 25 вересня ц. р.). Зрозуміло, нас зацікавили безпрецедентні додаткові умови, які поставив продавець перед учасниками конкурсу. Новий господар повинен був мати щонайменше річний досвід зі створення умов для реалізації сільгосппродукції на території в шість гектарів, а також досвід управління ринками з не менш як шістьма тисячами місць. Але ми — не країна близькосхідних базарів, тож перше, що спало на думку: продавець знав свого покупця ще до оголошення приватизаційного конкурсу. Тим паче, що на це вказував і увесь попередній перебіг подій та обставин, які мали місце. За короткий термін «Озерку» позбавили прав колективного власника, надали їй статус акціонерного товариства і оголосили приватизацію, прихильність до якої несподівано виявили і голова Дніпропетровської облдержадміністрації Володимир Яцуба, і міністр економіки Микола Деркач. Ще в липні глава ФДМУ Михайло Чечетов слушно зазначав, що для Дніпропетровська цей ринок все одно, що для країни «Криворіжсталь». Але минуло кілька місяців, і він власноручно санкціонує розпуск конкурсної комісії і заборону цього приватизаційного конкурсу. Не тому, що поміж дніпропетровцями пішов поголос, буцімто базарну владу поміняли під президентські вибори з метою заробити і гроші, і голоси електорату, а тому сама підготовка конкурсу, м'яко кажучи, суперечила чинному законодавству.

До слова, цьому цілком логічному рішенню передувало дві події. У столиці своє обурення «сценарним конкурсом» висловили керівники ВАТ «Запорізький масложировий комбінат», які виявили бажання посперечатися за ринок, про що я також писав (читай «Хто поставить більше однієї гривні?» від 8 жовтня цього року). І хоча вони публічно запропонували за акції 102 мільйони гривень (стартова ціна становила 39,8 мільйона грн.), я висловив глибокий сумнів у тому, що усе буде по-їхньому. І, виходить, мав рацію?

Але ще рано це стверджувати. Оскільки днями юрист того ж таки ВАТ «Масложировий комбінат» Роман Жуган, посилаючись на заборону проводити конкурс глави ФДМУ Михайла Чечетова від 7 жовтня цього року і аналогічне рішення з цього приводу Дніпровського районного суду міста Херсона від 7 жовтня цього року, заявив, що регіональне відділення ФДМУ не мало жодних правових підстав «ставити крапку».

Ще б пак. Адже, за його словами, Державна комісія з цінних паперів і фондового ринку на підставі рішення Мукачівського районного суду Закарпатської області анулювала свідоцтво про реєстрацію випуску акцій ВАТ «Дніпропетровський центральний ринок». Отже, що продали «Регіоноптсервісу», невідомо.

Тож підбиймо неостаточні підсумки. Судячи з розповіді Романа Жугана на прес-конференції, проводили приватизаційний конкурс і визначали переможця в регіональному відділенні ФДМУ за зачиненими дверима. Схоже, що на цій операції бюджет втратив десятки мільйонів гривень, адже претендентів, які ладні були за прикладом ВАТ «Запорізький масложиркомбінат» дати набагато вищу за стартову ціну, було дев'ять! Як на мене, і це ще не все, бо, зрештою, важливо те, що принесе озерська «золота рибка» дніпропетровцям — цивілізовану торгівлю і прибутки чи тривіальне гендлярство на збитках. Поки що, за словами Романа Жугана, йдеться про 900-тисячні збитки за підсумками минулого року. Але що то за «Регіоноптсервіс», який збирається вивести ринок на прибуткову дорогу, йому невідомо. І багатьом іншим, хто залишився за дверима приватизаційного конкурсу.

Федір ПИЛИПЕНКО.

Мал. Михайла САЧКА.

ВІСТІ З БУКОВИНИ

Депутати стали на захист Івана Ринжука

Депутати Чернівецької міськради звернулися з відкритим листом до журналістів з проханням дати принципову оцінку інсинуаціям і вигадкам щодо нападу на директора Калинівського ринку Івана Ринжука.

«Депутатський корпус, — сказано у документі, підписаному майже тридцятьма депутатами, — вважає, що події, які сталися 10—14 жовтня навколо депутата Ринжука, — це спланований і продуманий силовий акт з метою залякування частини депутатів міської ради, впливу на прийняття рішень органами місцевого самоврядування та адміністрацією комунального підприємства щодо подальшої діяльності МТК «Калинівський ринок». Це чергова серія сценарію з отримання контролю над цим підприємством та органами місцевого самоврядування, яка має на меті позбавлення територіальної громади міста права власності на належне їй майно — МТК «Калинівський ринок». Депутати просять журналістів протиставити «слово правди брудним намірам олігархічних сил». «Події навколо нашого колеги, — сказано у листі до ЗМІ, — є лакмусовим папірцем, який перевірить кожного на порядність і чесність».

Калинівський ринок існує з 1991 року, на сьогодні є постійним місцем роботи більш як 20 тисяч підприємців. Зусиллями Івана Ринжука ринок перетворено на сучасний торговельний комплекс з розгалуженою соціальною інфраструктурою, з середньорічним доходом у 30 мільйонів гривень. «А тому, — заявляють депутати, —дехто давно мріє мати кишенькового мера, керований депутатський корпус та наймита на посаді директора основного бюджетонаповнюючого підприємства Чернівців».

Автори листів також вимагають від правоохоронних органів якнайретельнішого розслідування злочинів проти Івана Ринжука, бо у них є «сумніви у результативності, неупередженості та об'єктивності розслідування».

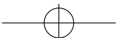
Не тільки у свині роги

Щороку жертвами нападів тварин стають майже тисяча буковинців

За словами завідувача травматологічного відділення Миколи Сапожника, до їхньої лікарні щороку звертається від 800 до 1000 буковинців, які стають жертвами нападів тварин. І щороку кількість потерпілих збільшується.

Тих, у кого «інциденти» з тваринами не обмежуються подряпинами та переляком, госпіталізують до стаціонару, іншим допомагають амбулаторно. Торік у відділенні надано допомогу 60 травмованим, а за 9 місяців нинішнього року — уже 80. Більшість із них покусали бездомні собаки та кішки. Траплялися випадки, коли людям завдавали різноманітних травм коні, корови, лисиці і навіть пацюки. Основна небезпека у таких випадках полягає у ймовірній загрозі зараження сказом. Щоб цього уникнути, доводиться проводити комбіноване лікування.

Сергій СУЛИМА.

15 жовтня. Зустріч Голови Верховної Ради України Володимира Литвина з віце-президентом Європейського парламенту Янушем Онишкевичем.

16 жовтня. Роман Сагайдак з тернопільського гурту «Гайдамаки» демонструє володіння шаблею під час святкування Покрови Пресвятої Богородиці на столичній Михайлівській площі.

17 жовтня. Львів. Відбувся шостий етап чемпіонату України з авторалі «Карпати-2004».

18 жовтня. Тернопіль. Пікети студентів з вимогою звільнити з посади голову облдержадміністрації Тернопільщини Михайла Цимбалюка, якого вони звинувачують у зриві їх від’їзду до Києва на Всеукраїнське студентське віче.

19 жовтня. Президент України Леонід Кучма вітає зі званням Героя України багаторазового чемпіона та призера Параолімпійських ігор з плавання Віктора Смирнова.

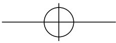

20 жовтня. На пленарному засіданні сесії Верховної Ради України 247 народних депутатів проголосували за розгляд держбюджету-2005 у повторному першому читанні.

21 жовтня. На площі перед Верховною Радою України Всеукраїнська громадська організація «Союз Чорнобиль України» провела X Всеукраїнську конференцію у формі відкритого мітингу-протесту.

Сім днів з життя країни очима фотокореспондентів Олександра КЛИМЕНКА, Укрінформу та УНІАН

Життя в подарунок

отримали двійнята Саша і Даша разом із мамою. Тепер їм потрібні не подарунки, а допомога

Ця історія — про двох маленьких українців, які дивом з'явилися на світ. Про те, які випробування для цього довелося пройти дорослим. І про те, як важко зробити перші кроки в житті цій незвичайній сім'ї.

За одне життя — два на додачу

Якби Раїсі Олександрівні Прокопчук хтось сказав, що у неї з'явиться ще одна донька, ніколи не повірила б. Своїх двох довелося ставити на ноги самій і, може, тому, що самій все в житті давалось непросто, навчилася до інших ставитися з особливою увагою. Але такого, щоб поселила у своїй квартирі незнайому дівчину, не чекав ніхто.

Того дня з Києва поверталася після лікування. На пероні натовп, але раптом побачила, як молодесенька дівчина якось незграбно кинула свою сумочку просто на рейки. За якусь мить жінка втримала її від останнього кроку. А дівча тільки у сльози: для чого рятували? Їй нікуди йти.

І Раїса Олександрівна повела до свого дому. Не питала ні паспорта, ні прописки. Не з'ясовувала, хто і звідки. Просто нагодувала і залишила у себе.

Згодом Таня розповіла, що вдома почувалася чужою і непотрібною, а особливо після народження молодшої сестрички. Тому, тільки-но закінчила школу, подалась на заробітки до столиці. Там і зустріла свого коханого.

Він привіз її до свого села, і Таня, як добра невістка, взялася до звичної для неї сільської роботи. Чутки про нову невістку розлетілися швидко, а повернулися приголомшливою звісткою. З'ясовується, її коханий вже має дружину і дітей. І Таня пішла з цього дому.

Зазвичай звістку про те, що народиться двійня, батьки зустрічають з великою радістю. А Таня — зі сльозами. Вона й сама незручно почувалася в однокімнатній квартирі, куди Раїсі Олександрівні разом із донькою довелося забрати ще й паралізованого після інсульту батька. Коли ж уявила, що принесе сюди двійню, —злякалася цих думок.

Немовлята в обмін на квартиру

А дітки народилися на славу. І одразу впали в око одній родині. Коли дізналися, що молодій мамі нікуди подітися із своїми крихітками, запропонували... продати їх. В обмін на Сашу і Дашу давали чотири тисячі доларів або однокімнатну квартиру. Дітей у матері ніхто не забрав. Але з безліччю проблем їй довелося зіткнутись уже з перших днів. Розпочалося з того, що навіть допомогу після пологів Таня отримала лише на одну дитину. Просто через те, що зазвичай так отримують всі. Лише за пару місяців гроші нарахували на друге немовля.

Про те, на які кошти Тетяні доводиться доглядати дітей, окрема розмова. На двох отримує 84(!) гривні на місяць. Жодних доплат не має. Підняти на ноги малюків одній із такими достатками — це подвиг.

Діти без довідки — не діти?

Таня могла б отримувати соціальну допомогу, та не має прописки. А без неї документи не оформиш. Спочатку Раїса Олександрівна пробувала прописати її до себе. Та хоча прописку скасовано, правило про те, що на кожного члена сім'ї повинно припадати одинадцять квадратних метрів, залишилось. Отож утулити ще трьох в однокімнатне помешкання, як в казкову рукавичку, не вдалось.

Нині Раїса Олександрівна прилаштувала Таню з дітьми у стареньку глинобитну прибудову. Але ж за кімнатку, де ледве розмішаються два дивани, і кухоньку, куди навіть воду не підведено, все одно доводиться сплачувати чималі гроші. Сто гривень для Тані просто фантастика. Тому навіть пічне опалення не поспішають підключати — дорого.

Маленькі Саша і Даша ще не знають, що Раїса Прокопчук подарувала життя їхній матері та їм

У мами без прописки, куди не ткнись, проблеми

Коли сусіди побачили, як мама на руках носить двох малюків, одразу почали допомагати. Так, подарували коляску. Потім хтось приніс пелюшки, хтось поділився дитячим одягом, хтось допоміг харчами. Вибратись із дому по найнеобхідніше дуже проблематично. Про медсестру чи соціального працівника, котрі допомогли б у догляді за немовлятами, Таня навіть не мріє. Більше переживає за те, щоб дітям вистачило поїсти і було в що переодягнути. Бо це тільки не прописані на папері вони начебто не існують. Насправді вони є, ростуть, а мама вірить у те, що державі вони потрібні так само, як і їй.

Найбільше у цій історії вражає те, що жінка-інвалід, котра до останнього підвищення отримувала лише 162 гривні пенсії, змогла не просто одягнути, нагодувати, прихистити, а відродити життя і Тані, і її крихіткам. Дотепер вона ділить буханку хліба на дві хати. Так сталося, що саме її душа найбільше болить за долю двох маленьких українців.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Фото автора.

ЛЮДИ–ТОРПЕДИ

ДО 60-РІЧЧЯ ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ

Той, хто бував у болгарському портовому місті Бургас, міг звернути увагу на пам'ятник двом радянським морякам, які загинули тут у вересні 1941 року — на самому початку Великої Вітчизняної.

Як опинилися наші моряки в країні, котра брала участь у Другій світовій війні в союзі з гітлерівською Німеччиною, чому загинули?

...Оточена ворогами Одеса вже вела героїчну оборону. В болгарських портах Варна і Бургас фашисти накопичували величезні запаси зброї, пального та продовольства для постачання своєї групи армій «Південь», що прагнула захопити Україну. На початку серпня 1941 року до Одеси прибув капітан-лейтенант Юрій Кокорін, співробітник відділу глибокої розвідки штабу ВМС країни. Його завданням було терміново сформувати спеціальний загін підводних бойових плавців для здійснення диверсій у ворожих портах. Справа ця була така утаємничена, що не тільки тоді, а й у післявоєнний час довго ще про неї було майже нічого невідомо.

До загону увійшли водолази, морські розвідники, спортсмени-плавці. Відбір був щонайретельніший. Створили чотири диверсійні групи. У кожній — по два бойові плавці. Засобом пересування плавців і бойовою зброєю для знищення ворожих об'єктів були торпеди «Дельфін». Керована людиною торпеда містила 300 кілограмів вибухівки. Тренувалися плавці й на суші, й у відкритому морі.

І ось увечері 3 вересня одержано наказ: провести диверсійну операцію в портах Варна і Бургас, де перебуває велика кількість ворожих транспортних суден, завантажених зброєю, пальним та продовольством. За оцінками радянської розвідки, загальним обсягом майже 65 тисяч тонн. Усі розуміли ступінь ризику для людей.

...Під покровом ночі бойових плавців доставили до Одеського морського порту. На них чекали два підводні човни, що вже мали на своєму борту чотири «Дельфіни». Човни вийшли у відкрите море і взяли курс на болгарське узбережжя: один — в район Бургаса, другий — Варни. Близько до портів не підходили. У гавань бойові плавці добиралися на своїх «Дельфінах».

До бухти Бургаса бойова четвірка з двома «Дельфінами» проникла без пригод і з ходу атакувала транспорт з боєприпасами й танкер з нафтопродуктами. Під час потужного вибуху танкера й загорання пального два плавці, слід думати, загинули. Друга група з двох осіб зуміла вийти з гавані й повернутися на підводний човен. А в порту в цей час палали розлиті нафтопродукти, на суднах почалася детонація боєприпасів. Вибухами нівечило не тільки самі транспорти, а й причали та споруди на них.

У Варні під час подолання захисних перепон при вході до бухти перший «Дельфін» з двома плавцями був виявлений екіпажем ворожого катера-охоронця. І тоді, задихаючись без кисню, моряки пішли на відчайдушний крок — пожертвували життям і спрямували торпеду на бонову сітку, що прикривала вхід до бухти. Через розрив у ній до порту потрапила друга група бойових плавців. Вона висадила в повітря судно з боєприпасами водотоннажністю 15 тисяч тонн. У результаті детонації вибухнули й два сусідні судна, зруйнувавши частину причалу. З гавані моряки виходили під водою. Однак до підводного човна дістався тільки один з них, другому, очевидно, не вистачило кисню в апараті...

Командувач гітлерівського військово-морського флоту на Чорному морі адмірал Шивінд, доповідаючи своєму прямому начальникові грос-адміралу Редеру, писав: «Суднам у портах Бургас і Варна зловмисниками завдано величезної шкоди».

Шість потоплених суден, 11 пошкоджених, зруйновані причали, знищена величезна кількість боєприпасів та провіанту — такий загальний підсумок цих двох героїчних операцій радянських моряків у ворожому тилу.

Тривалий час засекречена сторінка мужності й відваги наших співвітчизників у роки війни тепер стала відомою. І коли в дні урочистостей я іду разом з онуком Юрком на Алею Слави, щоб покласти квіти до підніжжя обеліска Невідомому матросові, то розповідаю Юрі і про подвиг людей-торпед, пам'ять про яких теж увічнена цим монументом.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Нічийна слава

НЕ БАЙДУЖЕ!

Перше, що впадає в око туристам під час заходу круїзних суден до Севастополя, так це величні постаті матроса і солдата на високому пагорбі мису Хрустального.

32 роки тому тут планували створити меморіально-музейний комплекс на честь героїчних захисників міста під час Другої світової війни. Однак і сьогодні це найганебніший довгобуд не тільки міста-героя, а і всієї України. Ні в місцевому, ні в державному бюджетах так і не найшлося коштів, щоб завершити задум київського скульптора Анатолія Білостоцького, який виграв конкурс на кращий проект. Меморіал на мисі Хрустальному мав розміститися на площі півтора десятка гектарів. Центральну композицію — постаті матроса і солдата — звели ще в 1989 році. За сто метрів від пам'ятника почалося спорудження музею, де передбачалося розмістити півтори тисячі експонатів і три діорами. Але того року все й закінчилося. Полеміка в пресі про низький художній рівень меморіалу, що точилася вже після того, як значну частину робіт було виконано, поховала проект остаточно. У 90-х роках за справу взялися мародери. У приймальних пунктах за кольоровий метал добре платять, це і погубило одягнених у мідь захисників Севастополя. Добрих десять років вони простояли без ніг, на їх місці зяяли діри. До 60-річчя визволення Севастополя їх сяк-так залатали.

Солдат і матрос ні по якому відомству не значаться і не можуть дати відповідь на питання, бути чи не бути в місті-герої грандіозному за задумом меморіальному комплексу, проект якого так і завис між небом і землею. За схоронність невеселої іржавої споруди, як і раніше, ніхто не відповідає, Державна служба охорони культурної спадщини приймає під свою опіку тільки завершені і прийняті по акту об'єкти.

Нещодавно тут відбувся мітинг громадськості, на якому народний депутат, член бюджетного комітету Верховної Ради України Віктор Заїчко пообіцяв ветеранам Великої Вітчизняної знайти гроші на завершення меморіалу до 60-річчя Великої Перемоги. А для цього, за приблизними розрахунками, потрібно майже 40 мільйонів гривень. Час покаже, чи знайдуть такі гроші у місті, в Україні, в СНД — на це теж є розрахунок. Чи підтримають ініціативу народного депутата глави колишніх союзних республік, до яких звернулися учасники серпневого мітингу. Недовго чекати залишилося. А поки що тишу біля мовчазних постатей захисників Севастополя — ганебної візитки міста-героя — порушує лише шелестіння листя на рідкому чагарнику та квапливі ящірки, що ховаються в пожухлій траві.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Севастополь.

Фото автора.

Жінка-інвалід зі 162 гривнями пенсії змогла не лише одягнути, нагодувати, прихистити Таню і її крихіток, а й відродити їх до життя

Вогняна земля

Міжгалактичний літаючий друшляк долав останні тисячі кілометрів довгої космічної мандрівки до Землі. Посланці планети Глина в очікуванні зустрічі з аборигенами вже почали повторювати тексти вітальних промов.

НЕ ВІРИТЕ?

Останню зупинку зробили на Місяці. Звідси Земля вже була, немов на долоні.

— Не збрехали старі пілоти зорельотів, коли розповідали про неймовірну красу цієї планети, — захоплено почухав кінцівкою потилицю штурман Мик.

— До того ж це рідкісний випадок у Всесвіті, коли така краса дісталась справді розумним поселенцям, — не приховував свого захвату й капітан корабля Вас.

— А про їх гостинність легенди ходять навіть аж до околиць нашої галактики, — вставив свої п'ять копійок і бортінженер Пет.

Про гостинність землян представники Глини і справді були добре начувані. Члени останньої сюди експедиції глинян у своєму детальному звіті залишили нащадкам зворушливі спогади про зустріч із аборигенами Землі.

Екіпаж зорельоту тутешні мешканці тоді приймали на найвищому рівні. Запросили до найкращої печери і всадовили на найм'якші шкури. А потім гуртом викопали глибоку ямегу, з неймовірним вереском загнали туди якусь велетенську незграбну тварину і, ласуючи її сирим м'ясом, влаштували щедрий бенкет.

Глинян тоді так вразила ця гостинність, що, не бажаючи залишатись у боргу, вони презентували землянам вогонь. А також навчили ним користуватися, щоб нерозумні ще діти Землі, чого доброго, не спопелили свою симпатичну планету.

Коли на ближчу півкулю Землі впала ніч, міжгалактичний друшляк пішов на зближення.

До поверхні планети вже залишалося кінцівкою подати, як раптом міжзоряний корабель добряче струснуло. Потім ще раз! Далі ще сильніше, а темна ніч за ілюмінаторами враз перетворилася на день.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

— Вони що, здуріли? — пополотнів капітан, вмикаючи гальмівні дюзи.

Некоректне запитання було дуже доречним. Адже навколо буяли різнокольорові спалахи. І гуркотіло, аж вуха закладало.

— Може, вулкан розходився? — висловив припущення штурман, виводячи літаючий друшляк із небезпечної зони. — Спробуємо приземлитися в іншому місці.

Утім, за пару сотень кілометрів картина була копією попередньої. Глиняни знову опинилися в епіцентрі неймовірного гуркоту, нещадної хитавиці та блиску яскравих спалахів. Здавалося, саме небо раз за разом вибухало й розкидало довкола химерні пригорщі вогню

— Глобальна катастрофа! — жахнувся капітан. —Будемо знижуватися і рятувати братів по розуму. Вмикаю бортовий комп'ютер: слухайте сигнали про порятунок!

Члени команди зорельоту нашорошили вуха, і невдовзі комп'ютер справді пронизливо зарепетував:

— Вася, дай я! Дай, блін, я тепер бахну!

І через мить:

— За здоров'я іменинника по небу — вогонь!!! А тепер за його жінку й дітей! А тепер, блін, за його фірму!

Гух! Гу-гух! Гу-гу-гух!

Збагнувши хибність власного рішення, капітан стрімким манером вивів корабель із-під незрозумілого обстрілу і кинувся по пораду до комп'ютера. Той не забарився з підказкою: «Феєрверк — кольорові вогні, їх одержують, спалюючи порохові піротехнічні вироби під час свят, карнавалів тощо».

Аж три довгі місяці висів на земній орбіті друшляк прибульців з далекої галактики. Однак кожної ночі картина була тією само: закінчення свят чи карнавалів у вигляді яскравих спалахів, яким не було видно кінця-краю.

Бортінженер почав лаштувати сонячні батареї у зворотну від планети дорогу, назву цієї планети члени експедиції тепер трохи підкоригували — Вогняна Земля.

До наступного контакту з розумними прибульцями землянам знову залишилося чекати не одне тисячоліття. Хтозна, можливо, аж поки не закінчаться запаси отих порохових піротехнічних виробів.

Павло КУЩ.

P. S. Прикро, однак поки немає жодної можливості зв'язатися із братами по розуму. І повідомити, що покінчити з феєрверковою вакханалією спробував навіть глава нашої держави, який підписав відповідне розпорядження про заборону гучних салютів та яскравих феєрверків після десятої години вечора. Утім, на той час від сполоханих прибульців вже і сліду не було.

ЦЬОГО ДНЯ

■ 1859 р. У Києві з'явилася перша недільна школа.

■ 1921 р. У Празі відкрився Український вільний університет.

■ 1939 р. Створено Львівське відділення Спілки письменників України.

■ 1940 р. Народився Пеле, «король футболу».

■ 1954 р. Паризькі угоди. Комплекс документів, підписаних США, Великобританією, Францією, Італією, Канадою, Бельгією, Нідерландами, Люксембургом з ФРН.

■ 1956 р. Повстання в Угорщині.

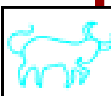
■ 1965 р. Києву вручено медаль «Золота Зірка» міста-героя.

АСТРОЛОГІЧНИЙ ПРОГНОЗ з 25 по 31 жовтня

Цей тиждень сприятливий для колективної та громадської діяльності. Ви відчуєте приплив сил. На вас чекає багато приємних подій. Для розв'язання нагальних, актуальних питань або використайте будь-яку можливість, або створюйте цю можливість самостійно.

ОВЕН. Цього тижня можуть статися несподівані таємничі події або екстремальні ситуації. Якщо ви діятимете нетрадиційно, то вам пощастить. Ваша активність приверне увагу людей здалеку, це допоможе зав'язати з ними партнерські відносини. Використайте цей тиждень, щоб створити комфорт на робочому місці чи вдома. Якщо ви мріяли придбати домашнього улюбленця, на цьому тижні можете це зробити.

ТЕЛЕЦЬ. Ваші неформальні погляди привернуть увагу оточуючих. Ви можете своєю поведінкою прихилити до себе інших, викликати у них симпатію. Серед своїх однодумців можете знайти партнера для спільного бізнесу. Ви будете романтично налаштовані. Вільні від подружніх обов'язків жінки-Тельці можуть несподівано зустріти свою половинку.

БЛИЗНЮКИ. Використайте цей тиждень, щоб поліпшити свої стосунки з підлеглими та товаришами по службі. Ваші незвичайні цілі можуть привернути до вас увагу як до керівника. Якщо планували вирішити питання купівлі-продажу нерухомості або земельної ділянки, то скористайтеся цим. Якщо ви закохані і досі виявляли нерішучість, то тепер можете все змінити і завоювати увагу коханої людини.

РАК. Ви будете удачливі у фінансових операціях, у бізнесі, в публічних виступах, на сцені або у викладанні. Цьому сприятиме шарм та чарівність, а ваші яскравість і привабливість будуть помітні для оточуючих. Може відбутися романтичне знайомство в поїздці або телефоном. Гарний час для початку ремонту чи перестановки.

ЛЕВ. На вас чекають успіх та удача завдяки вашим заслугам. Вас можуть виділити, похвалити або навіть нагородити чи преміювати. Використайте цей час для того, щоб бути більш товариським та мобільним. Це допоможе досягти прихильності високопоставлених осіб, укласти вигідні угоди або просто добре заробити. Можливо, вам захочеться оновити свій гардероб, придбати що-небудь нове для себе з одягу, прикрас.

ДІВА. Ваші інтелектуальні здібності будуть помітні оточуючим. За нагоди можете блиснути ерудицією та обізнаністю. Використайте цей час для початку курсу навчання, поїздок чи нових знайомств. Чудовий період для комерції і бізнесу, для заробітку. Ви справлятимете на оточуючих приємне враження, використайте свій шарм, щоб зав'язати нові стосунки, особливо романтичні.

ТЕРЕЗИ. Ваша ініціатива приведе до необхідності або щось вивчати, або шукати потрібну інформацію, або бути постійно в дорозі. Водночас велике задоволення може дати будь-яка можливість усамітнитися, обдумати події, що відбуваються, встановити внутрішню рівновагу і гармонію. Якщо ви закохалися, то зараз краще приховувати свої почуття.

СКОРПІОН. Нарешті ви зможете усвідомити, чого хочете особисто для себе. Акцентуйтеся на своїх справах. У вас може з'явитися бажання бути помітним, показати себе і свої можливості. Ваші починання в цей період будуть успішними. Намагайтеся не афішувати свої дії. Гроші можуть прийти через друзів або від участі в колективній праці.

СТРІЛЕЦЬ. Для вас буде успішною будь-яка таємна чи прихована діяльність. Гарний час для творчої або науково-дослідної роботи. Активізуйте пошук однодумців і створення своєї команди або станьте членом уже існуючого колективу. Ваша симпатія до шефа може перерости в глибше почуття, будьте розсудливі. Якщо у вас є чоловік, то приділіть йому більше уваги.

КОЗЕРІГ. На цьому тижні ви можете досягти мети і успіху завдяки власним зусиллям та волі. Активізуйте пошук багатих спонсорів чи впливових осіб, котрі можуть вам допомогти просунутися вперед у намічених цілях. Будь-яка протекція може зіграти значущу роль у вашому житті чи справах. Хороший час для початку вивчення іноземної мови, особливо якщо ви хочете розвивати свої зв'язки і знайомства з іноземцями. Велике задоволення отримаєте від спілкування з друзями або однодумцями.

ВОДОЛІЙ. Найважливішим для вас буде дім та сім'я. Сплануйте свій час так, щоб організувати вдома сімейну вечерю або свято. Попри це, вам зараз вигідно вирушити у відрядження за кордон, почати вивчення чужої культури та іноземної мови, активно зайнятися самоосвітою. Якщо у вас були проблеми в інтимних стосунках, саме час їх розв'язати. Не бійтеся виявити витонченість та оригінальність.

РИБИ. У вас з'явиться можливість розширити свій внутрішній світ і власні пізнання, організувати поїздки чи мандрівки. Використайте цей тиждень, щоб налагодити перспективні зв'язки за кордоном. Ви будете миролюбно налаштовані, завдяки чому зможете поліпшити стосунки і з партнерами по бізнесу, і з коханою людиною. Імовірні незвичайні або екстремальні ситуації.

Тези й антитези

☞ **Якби філософи і поети могли виховати уряд і народ, їх не цькували б.**

☞ **Сучасна сім'я — зазвичай клоачний осередок, на жаль, держави і суспільства.**

☞ **Світ, звичайно, — бардак. Але ж порядок тільки в бардаках!..**

☞ **Натовп — частина народу, котра не хоче бути громадянським суспільством.**

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

У світі байок

— Подумаєш, Карася з'їла — так уже й ґвалт здійняли! — обурювалася Щука. — А може, в мене сьогодні рибний день?

* * *

— Я не належу до тих себелюбців, котрим своя шкура ближча. Мене, наприклад, влаштовує і чужа, — любив казати Ґедзь.

* * *

Перша заповідь бюрократа: «Будь-яке питання можна з успіхом не вирішити».

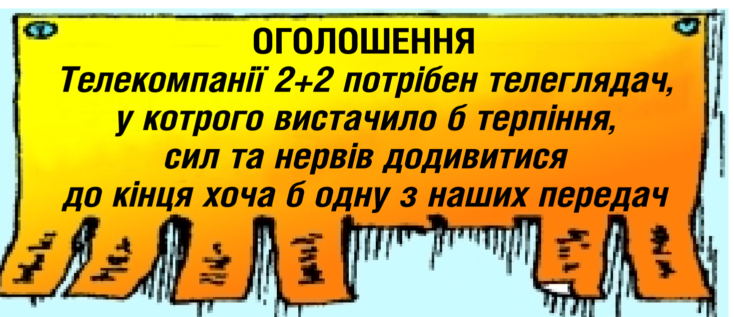
Валентин ЧЕМЕРИС.

7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Фото Костянтина ПРИЧИНЕНКА.

Підшукую роботу. Легко справлюся з обов'язками президента фінансової корпорації чи нафтогазового консорціуму, голови рябдержадміністрації, начальника податкового управління. З місць позбавлення волі вийду через 2 місяці три дні і 13 хвилин...

Постулат

Закони теж потрібні, щоб мати право чинити беззаконня.

Свобода слова

Є в Березі Рябкової Кістки свобода слова, й навіть не одного, а цілих трьох, а саме: всю владу — олігархам!

Промашка

Спецоперацію з затримання кримінального авторитета ледве не провели правоохоронці БРК. Та вчасно пролунала команда «Відбій!», позаяк, за останніми оперативними даними, авторитет виявився високопосадовим чиновником.

Знай, кому доручати

Доручи адмінресурсу БРК організацію виборів, то він організує і шантаж, і підкуп, і вбивства, і фальсифікацію...

Хода приватизації

Приватизаційні конкурси в БРК проводяться відкрито і гласно — серед олігархічних угруповань.

Олександр ПЕРЛЮК.

ДОШКА ПОШАНИ «КУРЕНЯ»

Стратегічні помиї

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Дмитро Корчинський:

— Національна ідея формується дуже просто: це — ядерна ракета стратегічного призначення...

Від чергового:

— *Убийте мене, пане Корчинський, націдеєю, але ніяк не можу уявити вас із ядерним чемоданчиком. Адже ваші руки завжди зайняті відрами з помиями...*

Ні бе, ні ме

Відомий політик:

— Я вірю, що сильних і здорових людей набагато більше, ніж цих козлів, які нам заважають жити.

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Від чергового:

— *Правильно, тому й ціни на м'ясо зросли, що стало менше свиней, корів і козлів...*

Іменем спецслужби

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Микола Томенко, народний депутат:

— Київська міліція вже вичерпала назви тварин для своїх спецслужб...

Від чергового:

— *Підказуємо: влучна назва — «Хамелеон».*

Віртуальна актуальність

Володимир Омельченко, міський голова Сум:

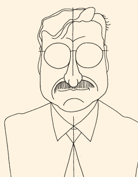
Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

— Потрібно, щоб люди відчували зниження цін на хліб не лише гаманцем, а й візуально...

Від чергового:

— *А люди головним чином і оцінюють візуально. Поласували витрішками, облизнулися і пішли геть із магазину...*

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

НАРОДНИЙ КАЛЕНДАР

Жовтень хоч і холодний, але листопад і його переходить

23 жовтня — Євлампія. Куди ріжки місяця покажуть, звідти вітри дутимуть.

28 жовтня — Євфимії. Цей день ще називали болотихою. Як зачнеться на Євфимку моква, то аж до морозів трива.

Прикмети жовтня

■ Пізній гриб — пізній сніг.

■ Ворони вмостилися на нижніх гілках дерев — бути негоді й вітрові.

■ Якщо молодик випадає на дощовий день — то весь наступний тиждень буде дощовим.

■ Білий вогонь у печі — на відлигу, червоний — на мороз.

■ Спориш довго не змінює восени свого кольору — на щедрий врожай зернових наступного року.

ГолосУкраїни

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

▸ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

(р) Платні матеріали.

▸ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
▸ Рукописів не повертаємо.
▸ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
▸ При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн., для підприємств і організацій — 6,00 грн. на місяць. Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

Зам. 3011198. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Передплата на газету «Голос України» (on-line) за адресою: www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»